

NOVA ГАЗЕТА

№ 25 (284) Червня 26, 2014, Нью-Йорк

№ 25 (284), June 26, 2014, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ПЕТРО ПОРОШЕНКО: ПЕРШІ УСПІХИ
І ПЕРШІ ПРОВАЛИ**

СТОР. 4

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

**ЮРІЙ АНДРУХОВИЧ:
«ЯКЩО НЕ ТИ, ТО ТЕБЕ»**

СТОР. 6

ЛЮДИ І ДОЛІ

**ПАТРІАРШІЙ ЮВІЛЕЙ
МИКОЛИ ГАЛІВА**

СТОР. 18-19

ДОВКОЛА СВІТУ

**ЗАХІД СОНЦЯ - НАЙВИДОВИЩНІША
ВИСТАВА БОГА**

СТОР. 20-21

50 ЛІТ НА ЗЕМЛІ ВАШИНГТОНА

СТОР. 7

FIFA WORLD CUP
Brasil

**МУНДІАЛЬ-2014:
ПОЧИНАЄТЬСЯ
НАЙЦІКАВІШЕ**

СТОР. 22

4 – 6 липня 2014

ФЕСТИВАЛЬ

НАДІЯ Є!!!

Оселя СУМ

8853 Route 209

Ellenville, NY

Мотор ролла

субота, 5 липня - о 9 годині

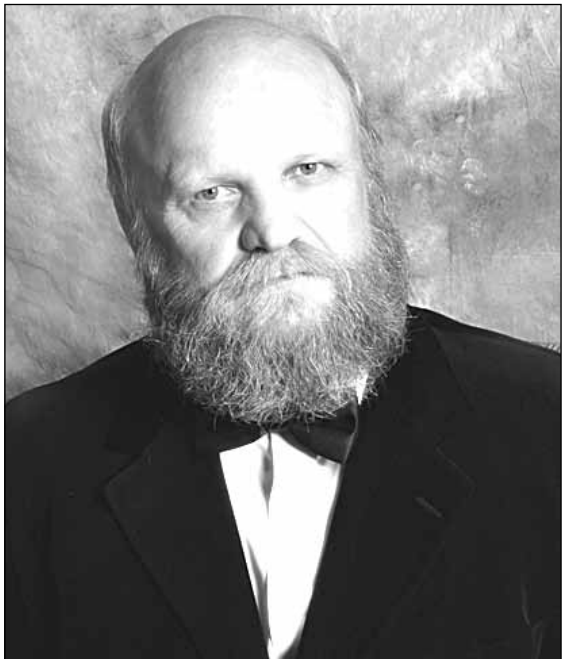
мега рок концерт -
з майдану до США!

За додатковою інформацією відвідайте
cym.org/us-ellenville

SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNIONСАМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Find us: Oselia CYM Ellenville

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Читаю новини в інтернеті й не перестаю дивуватися сильним світу цього, лідерам найпотужніших держав планети. То вони до останнього боялися вестити проти Путіна справжні, а не бутафорні санкції, то тепер (у це важко повірити) пропонують, аби на переговорах з терористами посередником виступав... Віктор Медведчук. Кум Путіна, той самий Медведчук, який допомагав засадити навечно Василя Стуса до ГУЛАГу, той самий Медведчук, який не посоромився на всю Україну показувати побудований на награбовані в народі гроші свій падишахський палац в Криму з музичними фонтанами, куди до нього в гості приїздив, аби послухати ностальгічну радянську пісню «Старый Ленинград, я тебе спою задушевную песню свою...» кум-кремлівський диктатор Путін, який навесні цього року відтяпав в Україні Крим і розв'язав у Донбасі криваву бійню.

Відомий український політик, колишній міністр оборони України Анатолій Гриценко так відреагував на такі пропозиції: «Цинізм і аморальність! Інших слів не знаходжу, аби оцінити пропозицію канцлера Меркель щодо Медведчука в ролі «посередника» на мирних переговорах. Важко в Україні знайти людину, яка б з повагою ставилася до Медведчука і його ролі в українській політиці. Що дали? Президент Олланд запропонує розширити коло «посередників» залученням Пишонки й Захарченка? А Путін довершить цей «посередницький» зуд – і запросить до Донецька ще й Януковича? Найгірше в цій сумній історії – це те, що президент Порошенко не виявив належної твердості й не відхилив пропозицію німецького канцлера. А мав би це зробити! Заради України й українців, які нещодавно довірили йому посаду глави держави».

Щось дивне й незрозуміле коїться нині в самій Україні й навколо неї. До секторальних санкцій, які після анексії Криму надовго навчили б Путіна поважати міжнародне право і принцип непорушності кордонів, так і не дійшло. Сподівання кремлівського карлика, що Захід з часом забуде загарбання Криму й примириться з тим, що Крим – це російська територія, схоже, стають реальністю. Путін, як досвідчений казетист, чітко відчуває, куди дме політичний вітер і які треба робити рухи, аби й на санкцій не наваратися, й український Крим за собою зберегти.

25 червня Рада Федерації Росії за наказом Путіна скасувала своє рішення про введення російських військ на територію України. І Захід моментально заплодував кумові Медведчука. Насправді ж цей жест Путіна суто символічний. Він не означає, що відтепер з Росії не засилатимуться на Донбас російські диверсанти-терористи і, тим більше, не означає, що тепер припиниться потік озброєнь з території РФ. Путін у такий спосіб лише намагається уникнути справжніх санкцій, але про деескалацію ситуації в Донбасі не йдеться. Це рішення формальне, на ситуацію воно ніяк не впливає.

Найвна ж Європа вже вкотре аплодує Путіну й на самітні ЄС 26-27 червня, де, як очікувалося, проти Росії могли бути введені секторальні санкції, Москву похвалять і віддячать за рішення Путіна скасувати рішення про введення військ в Україну заморожуванням будь-яких санкцій. Суворі економічні санкції проти Росії готові й опрацьовані, але вони не запроваджуватимуться. Про це за підсумками зустрічі міністрів закордонних справ країн НАТО у Брюсселі 25 червня заявив державний секретар США Джон Керрі.

Отож, сподіватися треба тільки на себе. Бо якщо заперуку миру в Україні на Заході бачать у посередництві Медведчука, то ми мали раніше тільки війну, а після виконання таких пропозицій отримаємо і війну, і ганьбу.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Так звана антитерористична операція (АТО) викликає в масах українців почуття глибокого незадоволення. Міністерство оборони, СБУ, МВС і т.ін. демонструють доволі низький рівень управління бойовими діями. Якщо до пересічних бійців претензій немає, то до генералів їх дуже багато. На жаль, української (не за назвою, а за суттю) армії досі немає, як немає українських спецслужб, і все це треба створювати з нуля, бо уламки радянських військових і спеціальних формувань діяти ефективно в нинішніх умовах не здатні.

Терористи в Донецькій і Луганській областях нав'язують свій порядок денний, диктують перебіг подій, а українські сили лише реагують на

Нинішня війна на Донбасі має народити замість корумпованих «паркетних» генералів справжніх командирів справжнього українського війська

УКРАЇНІ ПОТРІБНІ УЛІСИ ГРАНТИ

виклики, надто часто перебуваючи на становищі сторони, що обороняється. Ніяк не можуть радянські генерали на українській службі організувати взаємодію різних видів і родів військ, і це вже традиція, адже Червона армія навчилася більш-менш це робити аж у 1943 році, сплативши страхітливую ціну за навчання. Секрети блискучих успіхів Вермахту полягали у майже ідеальній взаємодії танків, артилерії, авіації та піхоти.

Крім того, генералітет України багато років опікувався зовсім не військовими справами, а кар'єрним виживанням і розпродажем військового майна, творенням корупційних схем. Невипадково у своїй інавгураційній промові новообраний президент Петро Порошенко сказав, що поняття «генерал» у свідомості мас має асоціюватися не зі словом «корупція», а зі словом «герой». Скільки серед цих власників золотих погонів і лампасів агентів спецслужб Росії, скільки хворобливо проросійських індивідів, скільки тих, хто став генералом через особисті зв'язки й хабарі!

Сьогодні Україні як повітря потрібні бойові генерали, а не ожирілі бюрократи військового відомства, «паркетні» золотопогонники. Дуже часто, майже завжди, після революції країни стають об'єктами іноземної воєнної інтервенції. В Україні, на Майдані в 2014 році відбулася антидиктаторська і національно-визвольна революція проти кремлівської агентури, що захопила всі ключові пости у владі. І вже за кілька днів після втечі московської маріонетки Януковича розпочалася російська збройна навала на півдні України. Якби ті персонажі, що скористалися жертвами Майдану для власного приходу до влади, були бодай трохи освіченими, вони б чекали такого перебігу подій і щось би таки зробили, замість того, щоб у вирішальні дні останнього тижня лютого 2014 року ділити портфелі й відпочивати. Але, схоже, навіть радянська шкільна освіта була заспоєна цими діями дуже й дуже кепсько...

Революції, на які нападали іноземні агресори, здебільшого здійснювали революційні перетворення у своїх арміях. І тоді артилерійський капітан Бо-

напарт міг швидко стати генералом. Дуже сумнівно, що він би ним став, якби не Французька революція... Але таких, як Бонапарт, тоді було чимало. Всі звичай мирного часу скасувало життя, і колишній конюх (як генерал Лазар Гош) ставав полководцем. Потім такі люди стануть ушлявленими наполеонівськими маршалами.

Чи може досягти успіху уламок радянської армії під прапором України, якщо тут корумповані чиновники Міністерства оборони, маючи гроші, по три місяці не можуть придбати бронезилети, не можуть переконаливо прозвітувати за 120 мільйонів гривень, що зібрав для свого війська український народ?

Без радикальних революційних перетворень військо, а разом з ним і вся Україна не матимуть шансів на успіх. Інша річ, що перетворення в армії не є можливими без очищення всього апарату державної влади, без, образно кажучи, антитерористичної операції у Верховній Раді (де засідає чимало тих, хто як мінімум співчуває тероризму і сепаратизму), Кабінеті міністрів, у всьляких відомствах, у СБУ і МВС. Радикальні реформи в силовому блоці треба вести негайно, «з коліс».

Найкращий кадровик – це реальне життя, а в даному випадку для військових кадрів – війна. Тільки вона чесно й об'єктивно показує, хто є хто. Між іншим, коли очільник МВС Аваков почав пропускати крізь АТО всі підрозділи міліції, чимало міліціантів негайно написали рапорти про звільнення з органів. Правильно, воювати за Україну, ризикувати власним життям за Батьківщину – це зовсім не таке легке й приємне заняття, як брати хабарі й катувати затриманих. Що ж, почався природний процес очищення. У боях на теренах Донецької й Луганської областей проти московських бойовиків і місцевих кримінальників з'явилася певна кількість сміливих, вмілих і тямущих лейтенантів, капітанів, майорів і підполковників. Саме вони мають невдовзі стати українськими генералами.

Є сенс для створення кадрового генеральського резерву запровадити військове звання «бригадний генерал», проміжне між полковником і ге-

нерал-майором, і присвоювати його тим військовим, що проявили себе як найкращі командири у боях на південному Сході України. І не лише кадровим військовим. Треба придивитися в цьому контексті до командирів парамілітарних формувань, таких як батальйони «Донбас», «Азов», «Дніпро». Потрібне навчання вони в Національній академії оборони пройдуть пізніше, по війні. Не варто гребувати й відставниками, офіцерами-професіоналами, які мають величезний досвід бойових дій у гарячих точках і спецопераціях. Нічого, що людина може мати вік 50-55 років і пішла в запас у званні майора чи підполковника. Вона також може стати бригадним генералом. Головне – це зовсім не формальні ознаки.

Кажуть, що під час війни між Північчю і Півднем у США президенту Лінкольну доповіли, що генерал північної армії Грант надуживає спиртними напоями. Але Грант був найталановитішим генералом Півночі і брав одне місто Конфедерації за одним. І тоді Лінкольн жартома запитав у підлеглих: «А чи не відправити решті наших генералів по ящику віскі?»

До речі, напередодні війни Уліс Грант, прослуживши в армії США лейтенантом десять років, звільнився і зайнявся фермерством. Коли ж почалися бойові дії, в окрузі, де він жив, утворився волонтерський загін, який обрав лейтенанта Гранта своїм командиром. Далі за дорученням губернатора штату Іллінойс Грант організував упродовж двох місяців 21 (!) полк та був призначений командиром одного з них. Його авторитет серед волонтерських військ, зосереджених в регіоні Північного Міссурі, був настільки високим, що всі ці полки бачили в ньому свого командувача, отож Грант невдовзі був призначений бригадним генералом волонтерів. P.S. Як стало відомо, після закінчення АТО влада планує розформувати добровольчі батальйони, що вже пройшли випробування війною. Судячи з усього, власного озброєного народу чинна влада боїться більше, ніж Путіна.

Ігор Лосев,
доцент Києво-Могилянської
академії
Фото Reuters

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Минув рівно місяць з того дня, коли Петро Порошенко тріумфально переміг на президентських виборах. Цього терміну явно мало, аби робити якісь висновки, однак перші призначення й залучення до переговорів на Донбасі таких відвертих негідників як Кучма, Медведчук та Шуфріч, навіюють сумні передчуття. Бо до успіхів новообраного президента можна віднести хіба що спроби припинити кровопролиття на Донбасі, а от провалів немало. І насамперед пов'язаних з його вибором керівних кадрів. П. Клімкін (глава МЗС), Б. Ложкін (глава адміністрації), В. Ярема (генпрокурор), В. Гончарова (глава НБУ) – навряд чи за таких людей люди віддавали на Майдані свої життя, навряд чи за такі «кадри» пішла у засвіти Небесна сотня.

Люди, які близько знають Петра Порошенка, стверджують, що він легко нехтує принципами й переконаннями, коли йдеться про доцільність. Тобто, коли від сумнівної оборудки може бути неабиякий зиск, він може піти на «мирову» з самим дияволом. Передвиборча кампанія п'ятого президента України відбувалася під слоганом «Жити по-новому». Але, судячи з того, що на політичну авансцену ним витягуються не тільки такі «середнячки»-заробітчани-кар'єристи як нинішній глава адміністрації Борис Ложкін чи міністр закордонних справ Павло Клімкін, а й одіозні особи з нашого похмурого минулого, очікувати «оновлення» не доводиться. Аби зрозуміти, якими резонансами керується президент Порошенко, призначаючи на ключові посади в державі клімкінських і ложкінських і посилюючи на переговори з убивцями-сепаратистами медведчуків і шуфрічів, варто ще раз згадати його шлях у політиці.

* * *

Свою звивисту дорогу в президенти Петро Порошенко розпочав у лавах СДПУ(о), тоді провладної партії і головної опори Леоніда Кучми, керованої одіозним Віктором Медведчуком. Порошенка навіть взяли в партійний виборчий список під № 11, але він погордував такою ласкою і самостійно здобув мандат у Вінницькому мажоритарному окрузі. Щоправда, вступити до парламентської фракції об'єднаних соціал-демократів не відмовився і навіть був обраний членом по-

літбюро СДПУ(о). Чи так сильно пройнявся соціал-демократичною ідеологією, якою від згаданої політсили навіть не пахло, чи мав якісь прагматичні мотиви, історія поки що замовчує. Хоч імовірнішим є все ж таки друге. Як виявиться згодом, ідеологія в житті Порошенка так не відігравала ключової ролі. Через багато років, пояснюючи, як лихий його поплутав зв'язатися з Медведчуком на зорі кар'єри, Петро Олексійович в інтерв'ю Forbes сказав: «Насправді не було ніякої СДПУ(о). Просто мій друг Віктор Король, який був знайомий із Зінченком і Плужниковим, запропонував піти в парламент. Мовляв, чи не хочеш ти увійти до їхнього списку на певних фінансових умовах? Я був готовий. Але повідомив, що балотуюся в мажоритарному окрузі у Вінницькій області. І якщо пройду, то проситиму, щоб гроші повернули. Пройшов. Гроші не повернули. Через це здійнявся шум. Але я ніколи не вступав до СДПУ(о)».

При всіх владах Петро Порошенко завжди залишався на коні

ПО-НОВОМУ ЗІ СТАРИМИ ПОПУТНИКАМИ?

Під крилом у Медведчука Порошенко витримав недовго, два роки. Були вони для нього позитивні чи ні, корисні чи не дуже, йому краще знати. Утім, судячи з того, що сам президент Кучма, за твердженням Порошенка, нібито був не проти бачити його очільником Вінниччини, тільки той дипломатично відмовився, справи йшли непогано.

Проте навесні 2000-го Петро Олексійович раптово вирішив змінити орієнтацію і взятися за власне партійне будівництво. Подейкують, не без благословення Банкової, а главою АП тоді саме був його приятель Володимир Литвин.

Те, що Порошенко навіки увійшов до списку засновників Партії регіонів, не секрет. І хоча він пробув у ній не так довго, як інші, проте пляма на біографії лишилася.

Усе починалося досить непогано. Покинувши на початку 2000-го есдеків, Петро Олексійович вирішив створити в парламенті окрему фракцію «Солідарність» і на її основі розбудовувати Партію солідарності України. Запало, бачте, в душу йому слово «солідарність». Чого б це мільярдерові, до того ж консерваторові перейматися долею робітничого класу, не зрозуміло. Але факт є фактом, більшу частину свого політичного життя Петро Олексійович у вільний від інших проектів час асоціював себе саме з лейбористами, себто трударями лівачького спрямування.

Але раптом заварилася каша зі створенням глобальнішого проекту під назвою «Партія регіонального відродження «Трудова солідарність України», що згодом перетвориться на Партію регіонів. Петро Олексійович, не довго думаючи, долучається в листопаді 2000-го до кола її засновників, втягує туди свою Партію солідарності України і ставить таким чином жирний хрест на власному творінні, обійнявши при цьому посаду заступника голови ПР. Навіщо йому була ця авантюра, і досі не зрозуміло. Або не спрацювала інтуїція, або, можливо, бачив чоловік у ній якісь особливі перспективи, зацікавився раптом ліберально-олігархічним світоглядом, всьаке буває. Тільки з регіоналами в Порошенка якось не зрослося, тож уже через

півроку він вийшов із партії через принципову розбіжність поглядів. Країну саме лихоманило від гучного вбивства Гонгадзе і пов'язаного з ним касетного скандалу, тому не виключено, що інтуїція, яка в Порошенка, подекуди, завжди була на висоті, підказала йому покинути сумнівну компанію й шукати привабливішу політичну перспективу.

У 2001 році Петро Олексійович вирішив стати співзасновником куди прогресивнішого утворення, ніж Партія регіонів, – блоку «Наша Україна» на чолі з шанованим тоді й перспективним Віктором Ющенком. Сам Ющенко, розповідають, не надто й хотів, щоб його піднесли, як прапор, і тим паче поставили в опозицію до тодішньої влади, але так вийшло. Зібралася критична маса любих друзів та колег, які все добре організували, і процес пішов. Щоб знову стати співзасновником, Порошенкові цього разу довелося трохи попірити. Своєї партії в нього вже не було, залишилася в регіоналі, а очолюти таємно створену за його дорученням «Солідарність» із першої спроби не вийшло. На з'їзді його ж партії «прокатили», як дитину, і для залагодження проблеми знадобився цілий місяць. А втім, така прикریсть не завадила Петрові Олексійовичу стати повноцінним співзасновником нового блоку, і його партія отримала квоту у виборчому списку «Нашої України», а сам Порошенко став ще й одним із її основних спонсорів та лідерів, очоливши виборчий штаб блоку.

Різкий перехід консерватора-лейбориста Порошенка в середовище націонал-демократів, щоправда, особливо нікого й не здивував, бо насправді, як виявиться згодом, окрім бажання дозволити собі до влади не було в цій чесній компанії жодної ідеології.

У «Нашій Україні» Порошенко протримався чи не найдовше. Двічі, у 2002-му і 2006-му роках, обирався до парламенту за її списком і здобув перший майданний досвід. Щоправда, з нею в нього пов'язані й не дуже приємні спогади, що залишили свій відбиток, мабуть, і донині. Після перемоги Ющенка на президентських виборах у результаті Помаранчевої революції Порошенко

небезпідставно розраховував на крісло прем'єра в постреволюційному уряді. Проте його сподівання перекреслила жінка з косою на прізвисько Тимошенко, а Петрові Олексійовичу довелося вдовольнитися не дуже престижною в усі часи посадою секретаря РНБО. Зрозуміло, що нічим добрим це не могло закінчитися. Між Тимошенко й Порошенком відразу почалася війна, яка увінчалася гучним скандалом і відставкою останнього.

Здобувши ще один безцінний досвід партійного будівництва, Порошенко відтоді й аж донедавна намагався стояти осторонь будь-яких політичних проектів. З політики, щоправда, не пішов, але до жодних партій та блоків більше не вступав, балансуючи поміж «нашими» і «вашими», щоб якомога менше забруднитися й дочекатися свого часу. Та не був би він Петром Порошенком, якби такі не зберіг десь у сейфі папку з реєстрацією свого віртуального творіння – партії «Солідарність», і вона таки згодилася. Вкотре обравшись депутатом і, мабуть, передчуваючи великі зміни, вирішив у червні 2013 року воскресити її, щоправда, очолювати не став, а люб'язно поступився цим місцем відданому медіа-менеджерові й екс-керівникові «5 каналу» депутатові Юрію Стецю. Той одразу не тільки сів у крісло голови партії, а й увійшов до складу політради об'єднаної опозиції «Батьківщина». Відповідно «Солідарність» також увійшла до ВО «Батьківщина». За ідеологічним забарвленням це вже було щось ближче.

Утім, трапилася неприємність. У жовтні 2013-го суд за позовом Мін'юсту ліквідував «Солідарність», яка 10 років не брала участі у виборах, і чергова спроба партійного будівництва Петра Олексійовича виявилася під загрозою. Чому так сталося, зрозуміти неважко. Формальний привід було застосовано з таких самих формальних причин. Режим Януковича просто образився на Порошенка. Перемігши на виборах до Верховної Ради 2012 року у своєму рідному Вінницькому мажоритарному окрузі № 12 як самовисуванець та ще й із вражаючим результатом 71,52%, той не тільки відмовився далі працювати

міністром економічного розвитку і торгівлі України в уряді Азарова, ким був до того, а й не увійшов до провладної фракції, залишившись позафракційним. До того ж став дедалі відвертіше підігравати опозиції. Досі вдала технологія розкладати яйця в різні кошики й служити «і нашим, і вашим» дала збій.

Та воювати зі злочинним режимом з цього приводу Порошенко не став, бо не було часу. Спалахнула нова революція, і він з головою поринув у її хвилі, інтуїтивно відчувши, що з цього щось буде. Й лише після того, як усе закінчилось і почався новий етап у житті не тільки країни, а й самого Петра Олексійовича, постала потреба вивести «Солідарність» із віртуального простору, у якому вона насправді весь час перебувала, у реальне політичне поле. Подейкують, щоб не морочитися, Порошенко просто купив собі нову партію під назвою «Національний Альянс свободи та Українського Патріотизму «НАСТУП» і так само легко перейменував її у Всеукраїнське об'єднання «Солідарність». А що президентові не годиться бути членом жодної політсили, то головою її знову-таки став Юрій Стець.

Якою буде доля цього вже п'ятого проекту Порошенка передбачити неважко. Сьогодні знайдеться чимало охочих поповнити його лави. Дивись і побачимо серед його членів усіх, із ким Петрові Олексійовичу приписують теплі стосунки впродовж його довгої бурхливої політичної кар'єри. Починаючи з Давида Жванії та Миколи Мартиненка, Арсена Авакова й куми Оксани Білозір і закінчуючи, наприклад, Володимиром Литвиним, Віктором Медведчуком чи навіть Миколою Азаровим. А чом би й ні. Ідеологічним наповненням чи відповідністю назви змісту також перейматись не варто, бо, зважаючи на всі творчі пошуки Порошенка, ця деталь турбує його якнайменше. Зумів же він якось поєднати в собі лейбористську солідарність і консерватизм мільярдера, поєднав і інші несумісні речі. Тільки от чи заживе від цього Україна по-новому, виникають великі сумніви.

Роман Малко
«Тиждень»

В УКРАЇНІ

ООН: ПІД ЧАС
КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ
ВЖЕ ЗАГИНУЛО
423 ОСОБИ

В управлінні Верховного комісара ООН з прав людини повідомили про 423 загиблих під час конфлікту в Україні. Про це 24 червня заявив представник генерального секретаря ООН Іван Шимонович під час виступу на засіданні РБ ООН в Нью-Йорку.

За його словами, ситуація в східних частинах України погіршилася порівняно з періодом, охопленим останньою доповіддю управління Верховного комісара ООН з прав людини.

«У доповіді відзначається швидке погіршення ситуації на сході України. Проте, ситуація погіршилася з моменту публікації доповіді», – сказав він на засіданні РБ ООН.

За словами Шимоновича, згідно з інформацією з офіційних джерел, за період з 15 квітня по 20 червня в Україні під час конфлікту загинуло 423 особи, серед яких багато мирних жителів.

Окрім того, згідно з доповіддю ООН, бойові дії на Сході України та конфлікт в Криму змусили залишити свої домівки 38 тисяч мирних мешканців цих регіонів.

НАД СЛОВ'ЯНСЬКОМ
ЗБИЛИ УКРАЇНСЬКИЙ
ГЕЛІКОПТЕР

Над Слов'янськом біля гори Карачун, незважаючи на оголошене 20 червня президентом України Петром Порошенком тиждень припинення бойових дій, терористи 24 червня збили український гелікоптер Мі-8. Про це розповіли бійці Нацгвардії на місці події.

За словами очевидців, вертоліт підбили під час злету з гори. Ідентифіковано місце, з якого вели вогонь. Туди направили військову техніку.

Знищення гелікоптера підтверджує координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук на сторінці у соціальній мережі Facebook. «Гелікоптер збито терористами з переносного зенітно-ракетного комплексу російського виробництва (ПЗРК). За попередньою інформацією, загинуло дев'ять військовиків, у тому числі три члена екіпажу», – йдеться у повідомленні Тимчука.

Інформацію про збитий вертоліт підтвердили також у штабі АТО. «Близько 5-ї години вечора 24 червня в районі гори Карачун поблизу Слов'янська пуском ракети з ПЗРК було збито гелікоптер сил АТО Мі-8, який повертався з українського блокпоста після виконання завдання з доставки вантажів. Бойовики, випустивши ракету, зникли в найближчому селі Билбасівка», – йдеться у повідомленні речника АТО Владислава Селезнякова.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
МОЖЕ СКАСУВАТИ
ПЕРЕМИР'Я

Президент України Петро Порошенко віддав українським військовим наказ без жодних коливань відкривати вогонь у відповідь на напади терористів. Про це повідомила його прес-служба за підсумками зустрічі Порошенка з керівниками силових структур, яка відбулася увечері 24 червня.

У президента нагадали, що «24 червня бойовики, всупереч власним обіцянкам дотримуватися режиму припинення вогню, даним у Донецьку на зустрічі з представниками Тристоронньої контактної групи, збили гелікоптер Збройних Сил України і спричинили смерть дев'яти людей».

З моменту оголошення мирного плану президента терористи 35 разів відкривали вогонь по українських військовиках, додали у прес-службі.

Глава держави не виключає, що режим припинення вогню може бути скасовано достроково, зважаючи на постійне його порушення контрольованими ззовні бойовиками.

Президент сподівається на проведення 25 червня чотиристоронньої телефонної конференції за участі канцлера Німеччини Ангели Меркель, президента Франції Франсуа Олланда та президента Росії Володимира Путіна.

Порошенко розраховує, що наслідком цієї розмови стануть практичні кроки Росії із забезпечення роззброєння та відкликання найманців з території України, а також запровадження надійного режиму безпеки на кордоні.

ХТО УПОВНОВАЖУВАВ
МЕДВЕДЧУКА
ТА ШУФРИЧА
ВЕСТИ ПЕРЕГОВОРИ?

Участь Віктора Медведчука, кума президента РФ Володимира Путіна, у переговорах щодо врегулювання конфлікту на сході України має розслідувати генеральна прокуратура України. З таким закликом до правоохоронців звернувся лідер парламентської фракції «Свобода» Олег Тягнибок.

«Свобода» з самого початку наголошувала, що переговори з

терористами – це капітуляція. У світі з терористами ведуть переговори тільки про звільнення заручників та можливість амністії чи відходу злочинців, а не обговорюють їхні політичні ініціативи», – заявив О.Тягнибок. І додав: «Участь Медведчука та Шуфрича у переговорах фактично як представників

терористів має стати предметом невідкладного розслідування Генеральної прокуратури», – закликав Тягнибок.

Як відомо, у понеділок, 22 червня, на зустрічі Тристоронньої контактної групи були присутні Віктор Медведчук, Нестор Шуфрич, один із лідерів бойовиків Олександр Бородай та оголошений у розшук нардеп від Партії регіонів Олег Царьов. При цьому посол РФ в Україні Михайло Зурабов заявив, що Віктор Медведчук і Нестор Шуфрич брали участь у засіданні Тристоронньої контактної за дорученням президента України Петра Порошенка. Натомість, представник інформаційного центру РНБО Володимир Чеповий на брифінгу заперечив, що народний депутат Нестор Шуфрич і лідер руху «Український вибір» Віктор Медведчук не були уповноважені представляти українську сторону на тристоронніх переговорах в Донецьку. За словами Чепового, другий президент України Леонід Кучма – єдиний, хто представляє українську сторону в роботі тристоронньої групи з вирішення кризи на сході України.

РОСІЯ ПРОДОВЖУЄ
НАРОЩУВАТИ
ВІЙСЬКОВІ СИЛИ
НА КОРДОНІ З УКРАЇНОЮ

Росія продовжує нарощувати військові сили біля кордону з Україною. Про це 24 червня заявив постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв на засіданні Ради безпеки ООН.

«Ми вітаємо намір російського президента скасувати рішення Ради Федерації з питання використання Збройних сил на території України. Проте за останні дні в прикордонних регіонах РФ з Україною відбулося суттєве збільшення концентрації військовослужбовців і бойової техніки РФ, ми стаємо свідками цього», – сказав він. Ю.Сергєєв також звернувся увагу, що у відповідь на мирні ініціативи президента України члени незаконних збройних формувань продовжують напади, явним чи-

ном порушуючи перемир'я.

Представник України також закликав усіх міжнародних партнерів підтримати рішучі зусилля української влади, спрямовані на відновлення миру. «Ми просимо міжнародне співтовариство підтримати план президента Порошенка з мирного врегулювання на сході України», – сказав Сергєєв.

ПУТІН РОБИТЬ
ЧЕРГОВИЙ ХИТРИЙ ХІД?

Наляканий можливістю введення проти Росії секторальних санкцій, президент Росії В.Путін попросив 24 червня Раду Федерації скасувати постанову від 1 березня про використання російської армії на території України. Рада Федерації на засіданні 25 червня це рішення Путіна підтримала.

За словами прес-секретаря президента Росії Дмитрія Пєскова, що пропозицію було внесено «з метою нормалізації обстановки і врегулювання ситуації в східних регіонах України, а також у зв'язку з початком тристоронніх переговорів з даного питання».

Заступник голови комітету з міжнародних справ верхньої палати російського парламенту Андрій Клімов сказав, що введення військ в Україну «було пов'язано із загрозою життю громадян РФ, які перебувають на території Криму й Севастополя, і президент звертався до нас про використання наших Збройних сил на території України до нормалізації суспільно-політичної обстановки в Україні». Клімов вважає, що нинішнє звернення Путіна пов'язане з тим, що період нормалізації в Україні почався. Однак неупереджені оглядачі наголошують, що Путін панічно боїться секторальних санкцій проти Росії, а тому вирішив дати задній хід, хоч поставляти зброю й найманців в охопленій вогнем Донбас він навіряд чи припинить.

ПОМЕР ІВАН ПЛЮЩ

У ніч на 26 червня на 73-му році життя помер відомий український політик, колишній голова Верховної Ради Іван Плющ. Смерть настала після тривалого захворювання на рак.

Президент Петро Порошенко у своєму співчутті рідним і близьким небіжчика написав: «Пішла з життя добропорядна й чуйна

людина, виважений та мудрий політик, досвідчений парламентар і особистість з високими моральними якостями. Іван Степанович – яскравий приклад самовідданого служіння своєму народові та Українській державі. Поділяю гіркий біль непоправної втрати й сумую разом з вами».

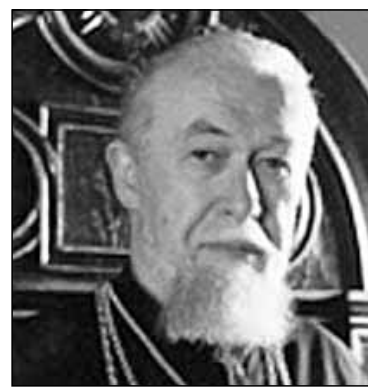
Іван Плющ – Герой України, депутат п'ятох скликань українського парламенту, двічі був головою Верховної Ради, обіймав посаду секретаря РНБО України.

Він народився 11 вересня 1941 року в районі Борзна на Чернігівщині. За спеціальністю – агроном. У 1990 році очолив Київську обласну раду. Того ж року почалася парламентська діяльність Івана Плюща. У парламенті першого скликання його обрали першим заступником спікера. З усіх парламентських кампаній Іван Плющ не брав участі лише в останній – 2012 року.

КАРДИНАЛУ
ЛЮБАЧІВСЬКОМУ – 100

24 червня в Українському Католицькому Університеті відбулися святкування, присвячені 100-й річниці від дня народження кардинала Мирослава-Івана Любачівського, яким дали назву «Пастир у добу великих сподівань».

На урочистій академії присутні привітали митрополит Ігор Возняк, єпископ Борис Гудзяк, ректор УКУ отець Богдан Прах. Відбулися дві сесії пам'яті кардинала: «Патріарх і кардинал Вселенської Церкви» та «Отець і глава відродженої УГКЦ», під час яких висвітлювалися, зокрема, питання служіння кардинала, церкви і церковної єдності у баченні та діяльності Мирослава-Івана Любачівського, говорили також про нього як про людину й адміністратора, розглядали його постать і кризь призму досвіду Майдану.

На урочистій академії були присутні представники обласної влади. Від Львівської облдержадміністрації організаторів та учасників ювілейних святкувань привітав заступник голови ЛОДА Юрій Підлісний. «Українці можуть пишатися своїми пастирями, які в часи найважчих випробувань були поруч з народом, підтримуючи його дух, віру і силу. Сьогодні, відзначаючи століття від дня народження Блаженнішого Мирослава-Івана, маємо віддати належне усім, хто був поруч з ним – владикам і священикам з підпілля, які долучилися до розбудови УГКЦ», – сказав він.

У рамках ювілейних святкувань відбулася архієрейська свята Літургія і панахида в соборі Святого Юра, яку очолив архієпископ і митрополит Львівський Ігор Возняк.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:
Юрій АНДРУХОВИЧ – відомий український поет, прозаїк, перекладач та есеїст. Народився 13 березня 1960 року в Станіславі (нині – Івано-Франківськ). Вищу освіту здобув у Львівському поліграфічному інституті ім. Федорова та на Вищих літературних курсах при Літературному інституті ім. Горького в Москві. Працював газетярем, служив у війську, деякий час очолював відділ поезії часопису «Перевал» (1991–1995). Співредактор журналу «Четвер» (1991–1996). У 1994 році захистив кандидатську дисертацію, досліджуючи творчість забороненого в радянські роки класика української поезії першої половини ХХ століття Богдана-Ігоря Антонича. Був лідером відомої поетичної групи Бу-Ба-Бу («Бурлеск-Балаган-Буфонада»), яка об'єднала авторів з Києва, Львова та Івано-Франківська. Автор таких відомих творів як «Рекреації» (1992), «Московіада» (1993), «Перверзія» (1996), «Дванадцять обручів» (2003), книг есеїв «Дезорієнтація на місцевості» (1999) та «Диявол ховається в сирі» (2006), у 2007 році вийшла книга «Таємниця. Замість роману», а в 2011-му – «Лексикон інтимних міст». Автор поетичних збірок «Небо і площі» (1985) «Середмістя», (1989), «Екзотичні птахи і рослини» (1991), «Пісні для Мертвого півня» (2004) та перекладів Шекспіра, Рільке, Шульца, Пастернака й американських поетів-бітників. Лауреат численних літературних премій. Його твори перекладено 8 європейськими мовами.

– Влітку 2010 року ви спровокували скандал, сказавши, що в разі, якщо до влади знову пройдуть умовні «помаранчеві», Криму й Донбасу треба буде дати можливість відокремитися. Тоді значна частина суспільства сприйняла цю пропозицію негативно, розцінивши її як заклик до розколу країни. Але навесні 2014-го ваші слова стали похмурою реальністю. Після анексії Криму Росією й початку збройного протистояння на Донбасі ви не відчули себе пророком?

– Слово «пророк», напевно, занадто гучне. Мені здається, я говорив досить очевидні для багатьох речі. Тобто, нічого виняткового. Тодішня бурхлива реакція на мої висловлювання – ось що було дивним, і для мене досить-таки несподіваним. Нещодавно мені роз'яснили, чому вона виявилася такою бурхливою. Я, мовляв, висловив вголос необхідність дуже болісного вибору, який міг перед нами виникнути: або територіальна

цілісність ціною «вічного Януковича», або повалення Януковича ціною територіальних втрат.

– Ваші відчуття стосовно власних висловлювань про Крим і Донбас більше схожі на «Я ж казав!» чи на «Краще б я цього не говорив...»?

– Швидше таки перше. Так, я говорив таке. Тобто, сигналізував. При цьому я все-таки не хотів допускати варіанту з бойовими діями, я про них не згадував. Мені здавалося, що розлучення можна пройти цивілізовано, без крові. Ось у цьому я, напевно, помилявся. Хоча цілком можливо, що якби до мене тоді прислухалися і сприйняли все сказане набагато спокійніше і конструктивніше, то й до сьогоднішньої ситуації ми підійшли б підготовленими і не залишили б шансів для масового насильства і хаосу.

– Чи не змінили ви свої думки? Чи не шкодуєте про втрату Криму? Чи є його втрата національною травмою для України?

– Те, що Крим у нас відбрали силою – міжнародний злочин, тобто брутальне поправлення міжнародного права. І в цьому сенсі я не стільки шкодую про втрату, скільки обурююся нахабством Росії. Той

ЮРІЙ АНДРУХОВИЧ: «ЯКЩО НЕ ТИ, ТО ТЕБЕ»

уряду вибору фактично немає. Треба перемагати загартників, встановлювати свій контроль над усією, без винятку, територією, відновлювати мирне життя. І ось в умовах цього мирного життя через якийсь час я провів би там нормальний референдум, чесний, з усіма спостерігачами і так далі.

– Євромайдан призвів до втечі Януковича і зміни влади, але також до відторгнення Криму і війни на Сході. То, може, краще було не виходити й потерпіти до чергових виборів?

– Ні, не краще. Не вийшли б тоді, виборів не було б. Тобто, були б, але їхній результат нам оголосив би не голова Центровиборчому, а командувач «Беркуту». 21 листопада минулого року Янукович учергове підтвердив, що він «беспрельщик». І що розраховувати на його мирний відхід від влади в результаті чергових президентських виборів – не просто наївно, а смерті подібно. Ось ми і вийшли, бо в таких ситуаціях чим раніше, тим краще.

– Як ви ставитеся до Петра Порошенка? Чи може ця людина забезпечити проведення тих радикальних реформ, які сьогодні так необхідні Україні?

– Я особисто знайомий з Порошенком, зустрічався з ним раніше, кілька разів під час Майдану. Він людина ділова, прагматична. І це, звичайно, важливо. Але ці риси можуть стати на шляху радикальності – з'являться якісь міркування, мовляв, якимось обійти, пом'якшити. А напівреформи, як відомо, не спрацюють. Не дай Бог, Порошенко про це забуде. Активісти, що домагаються сьогодні люстрації, так і пишуть на своїх транспарантах, звертаючись до президента: «Якщо не ти, то тебе».

– На виборах ви голосували за Порошенка?

– Так, за Порошенка. Дуже простий вибір: він був найкращий кандидат. Я ще в лютому, під час Майдану, сказав йому: «Я вас підтримую, і, ви знаєте, серед тих людей, які мені близькі, моїх друзів і колег, тобто людей творчих і мисля-

чих, на вас покладають дуже великі надії». Я це говорив на момент, коли ми ще ні сном, ні духом не знали про те, що вибори будуть достроковими і що вони відбудуться ось вже через якихось три місяці. Ну, і не забуваймо, що позитивно спрацювала його домовленість з Кличком. Вона істотно полегшила вибір, в тому числі й мій.

– Перебуваючи нині в Берліні, яким ви бачите ставлення німців до української ситуації? Кажуть, чимала частина німецької преси, наприклад, багато лівих видань, зараз відкрито симпатизують Росії.

– Насправді Росію підтримують тільки крайні ліві й крайні праві. Тобто, по-своєму маргінали, але їх, як і всіх крайніх, усюди чути. Адже в нас теж найгучніші заяви йдуть від «Правого сектору», а потім виявляється, що в його кандидата всього один відсоток підтримки. Так і з німецькими «путін-ферштеєрами» – вони представляють крайні погляди. Я в цьому вбачаю великий прогрес, оскільки Німеччина загалом завжди була русофільською, навіть багато нацистів усе життя захоплювалися Росією. Я ось днями спілкувався з моєю редакторкою із «Зуркампа» Катаріною

Раабе. Вона розповіла, що, за останнім опитуванням громадської думки, політику Путіна відносно України засуджують близько 80% німців. При цьому підтримують близько 17. Це дуже непогана новина, як на мене.

– В останні роки ви писали переважно спогади, есеї, публіцистичні колонки, займалися перекладами. Чи можна чекати від вас повернення до фікшн-літератури? Чи є у вас зараз у роботі нова книга?

– Загалом так, але я нічого не хотів би про неї розповідати. До того ж я вляпався в ситуацію з викладанням у Берліні, і це забирає в мене дуже багато часу. Добре, що тільки один семестр, тобто в другій половині літа я вже буду вільнішим і сподіваюся повернутися до рукопису. Добре й те, що Юрію Луценку не дали знову посаду міністра внутрішніх справ, а то він усе погрожує посадити мене років так на п'ять, щоб я написав, нарешті, щось нове й цікаве.

Інтерв'ю провів
Юрій Володарський

ЯК ЦЕ БУЛО

В американській столиці, на трикутному майдані, що межує з респектабельною Масачусетс-авеню, стоїть на гранітному постаменті бронзовий Тарас Шевченко. На пам'ятнику викарбувані слова з безсмертної поеми Кобзаря «Юродивий»: «Коли ми діждемося Вашингтона з новим і праведним законом? А діждемося-таки колись!»

Ще 1898 року в Пенсильванії було засновано перше на американській землі Товариство імені Шевченка, що поставило собі за мету побудувати пам'ятник «найзнаменитішому синові України». Йому не вдалося цього зробити, однак мрія не полишала заокеанських українців. Початок здійсненню задуму поклала опублікована 1956 року на шпальтах нью-йоркської газети «Свобода» стаття професора Івана Дубровського «За пам'ятник Т. Г. Шевченку у Вашингтоні». Автор зауважив, що до цієї справи мають взятися Українське наукове товариство ім. Шевченка та Український конгресовий комітет Америки (УККА). У вересні 1960-го за ініціативою голови УККА Льва Добрянського було створено Комітет пам'ятника Шевченка. Його очолили президент Головної ради наукових товариств імені Шевченка Роман Смаль-Стоцький, президент Української вільної академії наук у США (УВАН) Юрій Шевельов та Лев Добрянський.

Того самого року оголосили конкурс на проект монумента до 150-ї річниці народження Кобзаря. Прикметно, що в одному з пунктів було висловлено бажання «широких кіл громадськості, щоб поет був зображений у своїх молодих роках...» Йшлося й про те, що «...найважливіше завдання замовників проекту – знайти відповідну ідею пам'ятника, яка по-мистецькому зобразила б національне й вселюдське значення Шевченка». Роботи претендентів приймали до кінця зими 1962 року. Фінансові винагороди за найкращі з них були доволі скромні: переможцеві – \$1500, дві другі нагороди – по \$1000 і дві треті – по \$750. Тож справа була не в грошах, а в мистецькому й громадянському престижі.

З-поміж 17 проектів журі одностайно визнало найкращим

«Прометей» Леоніда Молоджанина з Вінніпега (Канада). Раніше українська громада домоглася від Конгресу дозволу на будівництво пам'ятника на публічному місці у Вашингтоні. Це коштувало неабияких зусиль. Тисячі американських українців надсилали листи на Капітолійський пагорб. А тим часом ідею лобіювали провідники діаспори, передусім Лев Добрянський. До справи взялися республіканці – сенатор Джекоб Джевітс та конгресмен Елвін Бентлі.

У червні 1960 року резолюцію одностайно схвалила Палата представників, а в серпні, напередодні закінчення сесії Конгресу, також одногolosно – Сенат. 2 вересня її скріпив підписом президент Двайт Айзенгавер, і вона набула чинності як публічний закон 86-749.

Унікальний внесок у вшанування пам'яті Тараса Шевченка зробили американські президенти. Гаррі Трумен був почесним головою Комітету пам'ятника Шевченка, Двайт Айзенгавер остаточно розчистив шлях до того, щоб пам'ятник поетові таки постав у Вашингтоні. Джон Кеннеді привітав у вересні 1963 року американських українців з освяченням майданчика

був більше ніж поетом – він був безстрашним борцем за права й волю людей». Отож, один поет і аж чотири президенти.

Кампанія довкола будівництва пам'ятника Шевченку відзначалась, однак, драматизмом і тривала майже п'ять років. Стали на герць дві антагоністичні потуги – американська й радянська. Радянське посольство двічі зверталося до держдепартаменту з вимогою не споруджувати монумента. До нього приєднувалося маріонеткове представництво УРСР при ООН.

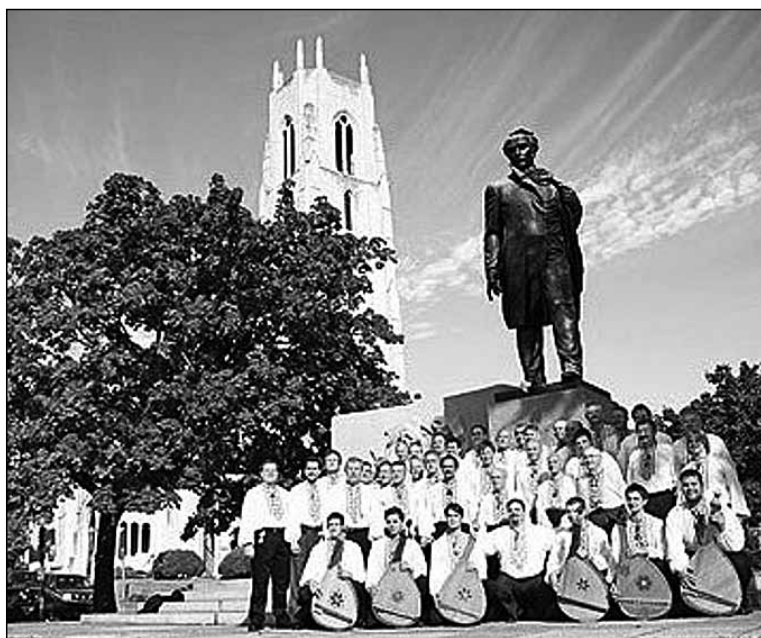
Войовничі антиукраїнські сили гуртувалися довкола Washington Post. Вона ретельно ліпила з Шевченка образ ненависника католиків, росіян, поляків і євреїв, а водночас «передвісника комунізму». Видання, що мало репутацію респектабельного й ліберального, настирливо домогалося від Конгресу скасування ухваленого ним закону. Напружена ситуація виникла після освячення майданчика під забудову, коли під впливом опублікованої у Washington Post антиукраїнської статті міністр внутрішніх справ США Стюарт Юдал надумав переглянути вирішене питання. Та в кінцевому підсумку з того нічого не вийшло.

Уроцистий момент, коли з пам'ятника Т. Шевченку спадає покривало. Свідками цієї історичної події стали 100 тисяч українців

ОДИН ПОЕТ І ЧОТИРИ ПРЕЗИДЕНТИ

50 років тому в американській столиці постав пам'ятник Тарасу Шевченку

Українці з усього світу, буваючи в американській столиці, приходять до пам'ятника Тарасу Шевченку, щоб вклонитися Кобзареві

під будівництво пам'ятника і сприяв здійсненню проекту. У вітальному листі він оцінив творчість Кобзаря як «шляхетну частку» американської історичної спадщини. Ліндон Джонсон так сказав про Шевченка: «Він був більше ніж українцем – він був державним мужем і громадянином світу. Він

Новому протистоянню поклало початок «Слово до українців, до всієї української громади в Америці, до Комітету пам'ятника Шевченку в США», розповсюджене посольством СРСР у Вашингтоні поміж українських видань. Улесьливе звернення до «земляків поза Україною суціль» змінювалося

в ньому прокльонами на адресу «деяких людей», які намагаються використати світле ім'я Шевченка «в своїх брудних політичних цілях».

«Відповідь діячам культури підсоветської України від діячів української культури в Америці» була натомість толерантною до підписантів «Слова...» – «здебільшого шанованих старших та молодших творців і діячів української науки, літератури й мистецтва». Серед них фігурували Максим Рильський, Павло Тичина, Євген Патон, Павло Вірський, Левко Ревуцький, Борис Гмиря, Дмитро Павличко. Багато хто в діаспорі висловлював сумнів, чи всі вони справді те «Слово...» підписували.

У квітні 1963 року мистецька комісія американської столиці затвердила запропонований проект пам'ятника, а також розроблене архітектором Радославом Жуком оформлення майдану, де його мали відкрити. 27 червня 1964 року стало Українським днем в Америці. У безпрецедентному всеукраїнському святі взяло участь 100 тисяч українців – делегації з Канади, Аргентини, Бразилії, Великої Британії, Німеччини,

Франції, Бельгії, Австралії... Були присутні представники уряду США та посли закордонних держав. Президент Айзенгавер, відкриваючи монумент Тарасові Шевченку, назвав його героєм України: «Він запалить тут новий світовий невпинний рух до незалежності й волі всіх народів і всіх поневолених націй у світі».

У травні 1965-го в підніжжя пам'ятника було вмуровано велику урну з нержавіючої криці. У ній – земля, яку привезли з Шевченкової могили в Каневі голова міської управи Детройта Маруся Бек та подружжя Калмиків. Укладено в постамент було й «Пропам'ятну книгу» з коротким описом історії пам'ятника, список понад 50 тисяч американських громадян, переважно українського роду, які вносили добровільні пожертви, інші документи. Відтоді всі найважливіші події українська громада в Америці неодмінно відзначає біля пам'ятника Тарасові Шевченку, який ось вже 50 літ стоїть на землі Вашингтона, неначе чекає, коли ж ми, українці, діждемося свого Вашингтона з новим і праведним законом.

Аркадій Сидорук

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

9.9%
APR*

VISA PLATINUM
Credit Card

**Виповніть Аплікацію
Онлайн**

Без Щорічної Оплати

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день 6 грудня 2013р. становить 9.9%. Сконтактуйтеся з Касою "Самопоміч", щоб довідатися сучасні ставки, які міняються. Ця пропозиція чинна від 6 грудня 2013 р. і може бути скасована без попереднього повідомлення. Тільки для дійсних і нових членів Кредитівки. За додатковою інформацією телефонуйте на № 888.222.8571.

pulse

PLUS

CO-OP

Allpoint

Cirrus

CO-OP NETWORK

В АМЕРИЦІ

ОБАМА ЩЕ РАЗ
ЗАКЛИКАВ ПУТІНА
ПІДТРИМАТИ МИР
В УКРАЇНІ

Президент США Барак Обама закликав президента Росії Володимира Путіна підтримати мир в Україні. За повідомленням Білого дому, Обама заявив про це під час телефонної розмови з Путіним, яка відбулася 26 червня.

Президент США закликав свого російського колегу зупинити потік зброї та військового спорядження через українсько-російський кордон і підтримку бойовиків та сепаратистів. Американський президент також попередив, що на Росію чекають нові санкції, якщо Вашингтон не побачить «конкретних дій з деескалації ситуації в Україні». Зі свого боку, Путін наголосив на важливості прямих переговорів між українською владою і проросійськими сепаратистами на Сході України.

Як відомо, на припинення бойових дій з боку української армії, оголошеного президентом України П.Порошенком, проросійські бойовики відповіли новими атаками й вогнем, збивши український гелікоптер.

ДЖО БАЙДЕН
І ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ОБГОВОРILI
МИРНИЙ ПЛАН

За повідомленням Білого дому, віце-президент США Джо Байден та президент України Петро Порошенко в телефонній розмові обговорили втілення в життя мирного плану, запропонованого українським президентом. Дж. Байден привітав заяву України про одностороннє припинення вогню з 20 по

27 червня та висловив стурбованість тим, що сепаратистські лідери відмовились відповісти взаємністю.

Американський віце-президент позитивно оцінив наміри президента Порошенка стосовно проведення «круглих столів» із громадськими діячами у Східній Україні, а також підтвердив, що Сполучені Штати працюють в тісній співпраці з партнерами «великої сімки», щоб підготувати подальші економічні санкції проти Росії, якщо Москва не вдасться до заходів, аби зупинити потік зброї та бойовиків через кордон і не використати свій вплив, аби публічно закликати сепаратистів скласти зброю.

КОНГРЕСУ ПОСТАВИЛИ
«НЕЗАДОВІЛЬНО»
90 ВІДСОТКІВ
АМЕРИКАНЦІВ

Дев'яносто відсотків американських громадян негативно відгукнулися про діяльність Конгресу США. Причому незалежно від партійних уподобань, «незадовільно» конгресменам поставили 89% республіканців, 87% демократів і 95% незалежних громадян.

Компанія Harris Poll опитала 2241 дорослого американця. Результати можуть претендувати на серйозний скандал. Трохи краще населення країни ставиться до своїх місцевих конгресменів – 71% опитаних дали своєму члену Конгресу негативну оцінку, в тому числі 65% республіканців, 58% демократів і 73% незалежних.

52% вважають, що Конгресу США ще можна дати шанс, 20% переконані, що конгресменів, які буцімто представляють їхні інтереси, треба негайно відкликати й переобрати.

ДО ІРАКУ ПРИБУЛИ
ПЕРШІ АМЕРИКАНСЬКІ
ВІЙСЬКОВІ
КОНСУЛЬТАНТИ

Близько половини з трьохсот військовиків, прибуття яких анонсував Барак Обама, вже перебувають у Багдаді, де вони розгортають об'єднаний командний центр. Решта прибудуть найближчими днями. Адміністрація США підкреслює, що про безпосередню участь американських воїнів у боях не йдеться – вони прибувають до Іраку для консультацій тамтешньої влади та проведення розвідки.

Іракський уряд попросив США вдарити по повстанцях з повітря, однак президент Обама застерігає від будь-яких кроків, які могли б призвести до звинувачень у тому, що Америка підтримує одну зі сторін конфлікту.

Тим часом, повстанці, очолювані ісламістами з організації «Ісламська держава Іраку та Леванту» контролюють значні території півночі та заходу країни, в тому числі друге найбільше місто Іраку Мосул. ООН повідомляє, що кількість жертв конфлікту в Іраку лише в червні цього року сягнула щонайменше 1075 осіб. Більшість з них – цивільне населення.

ДЖОН КЕРРІ ЗУСТРІВСЯ
З ЛІДЕРАМИ КУРДІВ

Державний секретар США Джон Керрі заявив 26 червня, що створення уряду національної єдності є нині центральним завданням Іраку. Він продовжує консультації про те, як стримати військову загрозу з боку сунітських ісламістів.

У вівторок, 24 червня, Керрі мав зустріч в Ербілі з президентом автономного курдського регіону в північно-східній частині Іраку Массудом Барзані, який заявив, що курди «шукають розв'язки кризи». Курдські сили перебравли контроль над багатим на нафту містом Кіркук, одним з районів, який покинули іракські сили безпеки під тиском з боку сил угруповання «Ісламська держава Іраку та Леванту», що недавно захопили цей район.

Керрі заявив, що Ірак переживає нині критичний момент і підкреслив важливість участі іракських курдів у формуванні уряду національної єдності, наголосивши, що їхній вихід з політичного процесу прискорить багато негативних тенденцій.

КНДР ПОГРОЖУЄ
ПОКАРАТИ США
ЗА ФІЛЬМ
ПРО КІМ ЧЕН ІНА

Північна Корея пообіцяла «нещадно покарати» США в разі виходу на екрани нової голівудської комедії про вбивство Кім Чен Іна. Представник міністерства закордонних справ КНДР заявив, що випуск фільму стане оголошенням війни.

Він не згадав назви фільму, проте відомо, що на жовтень призначена прем'єра фільму «Інтерв'ю» зі схожим сюжетом.

Відомі актори Джеймс Франко і Сет Роген грають в ньому ролі ведучого та продюсера, яких запросили до Пхеньяну для того, щоб взяти інтерв'ю у Кім Чен Іна, але перед тим їх вербують агенти ЦРУ з метою вбивства північнокорейського лідера.

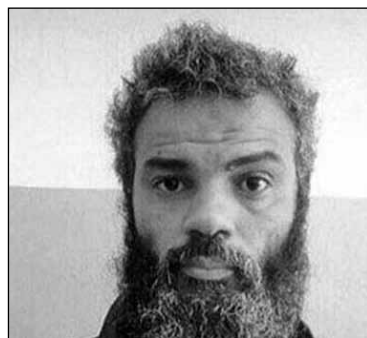

«Виробництво і прокат фільму на тему про змову з метою вбивства нашого вождя є неприпустимим актом агресії і тероризму, - йдеться в заяві, поширеній офіційним агентством новин КНДР. - Якщо американська адміністрація дозволить демонстрацію цього фільму, з нашого боку буде запроваджено нещадні контрзаходи».

США ЗАХОПИЛИ
ЙМОВІРНОГО
ОРГАНІЗАТОРА НАПАДУ
НА КОНСУЛЬСТВО
В БЕНГАЗІ

Як повідомили офіційні представники США, американські спецслужби заарештували одного з головних підозрюваних у причетності до нападу в 2012 році на американське консульство в Бенгазі (Лівія). Під час того нападу було вбито посла США в Лівії Крістофера Стівенса і ще троє американців.

Представники Пентагону повідомили, що минулої неділі, 22 червня, поблизу Бенгазі спецпідрозділ збройних сил США затримав Ахмеда Абу Хаталлу. Повідомляється, що він тепер перебуває на американському військовому кораблі, де його повинні допитати, а потім переправити до США, щоб судити цивільним судом за звинуваченням у вбивстві.

Президент Обама заявив, що дав зелене світло на проведення операції із захоплення Хаталли. Колишня держсекретар Гіларі Клінтон, яка очолювала зовнішньополітичне відомство в момент подій у Бенгазі, сказала в інтерв'ю телеканалу CNN, що чекає від-

повідей на досі нез'ясовані питання стосовно нападу. Інцидент в Бенгазі вона охарактеризувала як заплутаний і дуже складний.

ПОБУВАТИ
В ТІЛІ НАРОДУ

Президент США Барак Обама вирушив 26 червня до Міннеаполіса, аби провести день у товаристві простої американки. Білий дім повідомляє, що цей візит стане першим у серії аналогічних заходів, метою яких є знайомство президента з життям простих американців.

Обама проведе день з мешканкою Міннеаполіса Ребекою, прізвище якої поки що не розкривається. Як повідомляє прес-служба Білого дому, жінка днями написала американському президентові листа, який спонукав Обаму відвідати її й довідатися про її щоденні проблеми.

86 ПІДЛІТКІВ
ОТРУЇЛИСЯ АЛКОГОЛЕМ
І НАРКОТИКАМИ

В американському місті Бостон 86 підлітків отруїлися на концерті алкоголем і наркотиками. За даними телеканалу CBS, 36 осіб з них шпиталізовано, а 50 надано медичну допомогу на місці.

Концерт ді-джея Авічі (сценічне ім'я популярного ді-джея й продюсера Тіма Берглінга) зі Швеції відбувався на спортивній арені Бостона TD Garden. Відвідувачі концерту, серед яких були в основному підлітки й молоді люди у віці 16-25 років, відчули погіршення стану через обезвожування, вживання надмірних доз алкоголю та передозування наркотиків. «Там була навіть одна дитина, її тримали четверо поліцейських, вона явно була під дією наркотиків», - наводить телеканал слова очевидця.

До місця пригоди прибуло шість автомобілів швидкої допомоги. Ведеться розслідування.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.

Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником?

Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?**

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЩІ ВІДСОТКИ НА

Сертифікати

1.61%
*APY

Термін вкладу
5 років

0.60%
*APY

Термін вкладу
9 місяців

Примітка: *APY = Annual Percentage Yield. Річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікати залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA)

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY 518.266.0791 SACRAMENTO, CA 916.721.1188 SYRACUSE, NY 315.471.4074 BOSTON, MA 781.493.6733 PORTLAND, OR 503.774.1444 BUFFALO, NY 716.847.6655 VANCOUVER, WA 360.597.2096

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

**Глава Ісусу Христу!
Від імені Стенфордської Єпархії
сердечно вітаю високоповажаного**

**пана Миколу Галіва
з 90-літтям!**

**Дякуємо за Вашу послідовну відданість та
наполегливу працю на користь Української
Католицької Церкви, української громади
й спільноти та молимо Божих ласк на
прийдешнє! Сотвори, Господи, нашому
ювілярові на многії, здорові, щасливі літа!**

**+Павло, ЧСВВ
Єпископ Стенфордський**

**ГЕНЕРАЛЬНЕ
КОНСУЛЬСТВО УКРАЇНИ
В НЬЮ-ЙОРКУ**

240 Іст 49 Стріт,
м.Нью-Йорк, 10017, США

**CONSULATE GENERAL
OF UKRAINE IN NEW YORK**

Tel: (8101212) 371 69 65 Fax: 371 55 47
e-mail: gc_usn@mfa.gov.ua
http://ny.mfa.gov.ua

240 East 49th Street,
New York, NY 10017, USA

25 червня 2014 р.

п.Миколі Галіву

Шановний пане Миколо!

Генеральне консульство України в Нью-Йорку вітає Вас з 90-річним ювілеєм!

Де б у світі не проживали українці, вони ніколи не залишалися байдужими до своєї історичної Батьківщини, її минулого та сьогодення, підтримуючи її у добру і лиху годину, плекаючи рідну мову та дбайливо зберігаючи традиції.

Ваше життя є яскравим прикладом служіння Україні. Завдяки Вашим зусиллям та активній громадській діяльності продовжується та міцнішає неперервний зв'язок українців з Батьківщиною, а українські традиції та українська мова дбайливо зберігаються та передаються новим генераціям далеко за її межами.

Святкування Вашого ювілею проходить у дні, коли ми відзначаємо 18-у річницю Конституції України. І це є дуже символічним, адже ухвалення Конституції України, написання якої пройшло довгий історичний шлях, засвідчило невмирущу волю українців, де б вони не проживали у світі, мати свою державність.

Користуючись цією нагодою, зичимо Вам щастя, міцного здоров'я і добробуту, широї долі, невичерпної енергії та наснаги!

На многая літа!

З повагою,

*Т.в.о.Генерального консула України в Нью-Йорку
Олена Брежнєва*

**Дирекція і працівники Української Католицької Освітньої
Фундації разом з ректоратом, викладачами й студентами
Українського Католицького Університету сердечно вітають**

пана
**Миколу Галіва
з 90-літнім ювілеєм**

**Бажають йому щедрих Божих ласк, міцного здоров'я і
великих успіхів у громадській діяльності та складають
глибоку вдячність за велику посвяту і невтомну працю на
розвиток УКУ і підтримку нового покоління Українського
Майдану.**

Многая і Благая Літа!

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ
за кордоном (ОУНЗ)
Президія

СЕРЕДОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОЇ
ГОЛОВНОЇ РАДИ (УГВР)
Політична Рада

**Щиросердечно вітаємо
нашого дорогого колегу,
інж. Миколу Галіва,
члена Президії Середовища УГВР
і Політичної Ради ОУНЗ, із його
90-річчям!**

**Бажаємо йому міцного здоров'я,
нових творчих успіхів та осягів, наснаги
і витримки у всіх починаннях та всього
найкращого на многая, многая літа!**

За Політичну Раду
ОУНЗ
Анатоль Камінський

За Президію
Середовища УГВР
Андрій Ластовецький

Українська Американська Координаційна Рада
UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL

142 2-nd Avenue, New York, 10003 email: ukrdc@aol.com

Сердечно вітаємо нашого дорогого
члена і співробітника Президії

**інж. МИКОЛУ ГАЛІВА
з 90-літтям!**

Завжди високо цінували й цінуємо
Вашу відданість, безцінні поради,
дружню співпрацю. Як вияв великої
вдячності, прийміть найщиріші поба-
жання з нагоди Вашого світлого
ювілею! Бажаємо Вам міцного здо-
ров'я, радості, щастя, всіх благ,
наснаги та Божого благословення на
многая-многая літа!

За Президію

Ігор Гавдяк,
голова

Андрій Ластовецький,
екзекутивний заступник
голови, секретар

THE UKRAINIAN MUSEUM • 222 EAST 6TH STREET, NEW YORK, NY 10003-8201 • Tel. 212 228-0110

Управа та Адміністрація Українського Музею в Нью-Йорку
шлють щирі привітання з нагоди 90 - ліття від дня народження

МИКОЛИ ГАЛІВА

та бажають йому
міцного здоров'я, добра, творчої наснаги та Божого благословення
на многая літа

також повідомляємо, що з нагоди цього славного ювілею
засновуємо

Фонд ім. Миколи Галіва

для посилення
прес – зв'язків та реклами про діяльність
Українського Музею в Нью-Йорку

Fax: 212 228-1947 • info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Founded by The Ukrainian Women's League of America, Inc.

РАДА ДИРЕКТОРІВ
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

щиросердечно вітає

пана МИКОЛУ ГАЛІВА
з 90-літтям!

Бажаємо Вам здоров'я, радості та довгого віку.

Дякуємо за Вашу постійну підтримку й
активну участь в діяльності Українського Інституту
та сприяння процвітання української культури в Америці!

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street New York City
212-288-8660 www.ukrainianinstitute.org

Дорогий Миколо!

Прийми від мене найтепліші вітання з нагоди

Твого 90-ліття!

Ти – шанована в громаді людина, але для мене – колишній однокласник під час студій УТГІ в Регензбурзі (Німеччина). Ми тоді були молодими й вірили на уламках розбитої Європи, що попереду в нас ціле життя, і Бог був милостивий до нас. Бажаю Тобі, мій дорогий побратиме, козацького здоров'я, радості від кожного прожитого дня й Божого благословення на многая й благая літа! Нехай свята рука Всевишнього завжди буде над Тобою за Твою невтомну працю в Його винограднику! Будьмо!

Юліян Бачинський з дружиною Марією
Нью-Йорк

Вітаємо із ювілеєм
довголітнього редактора журналу ПАТРІЯРХАТ

Миколу Галіва

29 червня 2014 року
журналістові та громадському діячеві
виповнюється 90 років.

Редактор Галів ставив визнання патріярхату в центр свідомості УГКЦ, особливо в часі виходу Церкви з підпілля та першої декади незалежності України. Журнал продовжує працю редактора Галіва на ідеї Патріярха Йосифа із увагою на духовному змісті патріяршої Церкви.

З подякою за десятки років
жертвовного вкладу у розвиток патріярхальної ідеї
складаємо сердечні побажання
обильних Божих ласк та кріпкого здоров'я
на

Многі і благі літа!

Українське Патріярхальне Товариство в США
і Редакція двомісячника ПАТРІЯРХАТ у Львові

Управа Наукового Товариства
ім. Шевченка в Америці

сердечно вітає члена НТШ-А, довголітнього
директора канцелярії НТШ-А, відомого
громадського діяча

**пана Миколу Галіва
зі славним 90-річним ювілеєм!**

Вельмишановний пане Миколо, Ви належите до покоління, на які припали основні історичні віхи минулого ХХ століття, учасником та свідком яких Вам довелося бути. Починаючи з юних років, Ваше життя було посвячене служінню ідеї незалежної України, а вся Ваша громадська діяльність згодом, в Європі та Америці, перетворилася на щоденне й чесне виконання своїх обов'язків. Ваша запальна життєва енергія дивувала й надихала багатьох людей, які перебували й перебувають поруч із Вами. Ваш життєвий досвід, твердість у відстоюванні своїх поглядів свідчать про глибоке переосмислення пережитого й гостре відчуття сучасного.

Складаємо Вам свої щирі вітання
й зичимо здоров'я та довгих років життя!

Управа НТШ-А

УКРАЇНЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-ЙорКУ

Щиро вітає відомого діяча української громади в Америці, талановитого публіциста, багатолітнього головного редактора журналу «Патріархат» й відданого симпатика нашої студії

п. Миколу ГАЛІВА зі славним ювілеєм – 90-літтям від дня народження

Ми дуже цінуємо Ваше мудре слово, небайдужість до всього, що відбувається в громаді, готовність завжди прийти на допомогу тим, хто потрапив у біду. Бажаємо Вам багатирського здоров'я, добра й Господнього благословення в усіх Ваших справах і починаннях. Нехай Всевишній рясно обдарує Вас своїми ласками й щедротами, а українська Америка відсвяткує разом з Вами ще не один ювілей! Многая літа!

Від імені студії
Народний артист України
Іван Бернацький

Українська Народна Фундація і
Злучений Український Американський
Допомоговий Комітет (ЗУАДК)
мають шану запросити вас на

Благодійний «Гала» Бенкет під зоряним небом
з нагоди Фестивалю на Союзівці – «Майдан Солідарності»
Відзначається
Руслана, голос Українського Євромайдану

11-го липня, 2014 р., о год. 8-й веч.

Дохід призначено на Фонд при ЗУАДК-UUARC
у підтримку родин загиблих, поранених та зниклих
внаслідок агресії проти України

Спеціально запрошені зіркові таланти України:
Руслана, Олег Скрипка, Василь Попадюк

Квитки- 200 дол. від особи

У вартість квитка входять:
Дотація в сумі 120 дол.,
Прийом-коктейль, Бенкет, Приватний виступ,
VIP паркування і вступ на Союзівку на цей вечір

Кількість місць обмежено

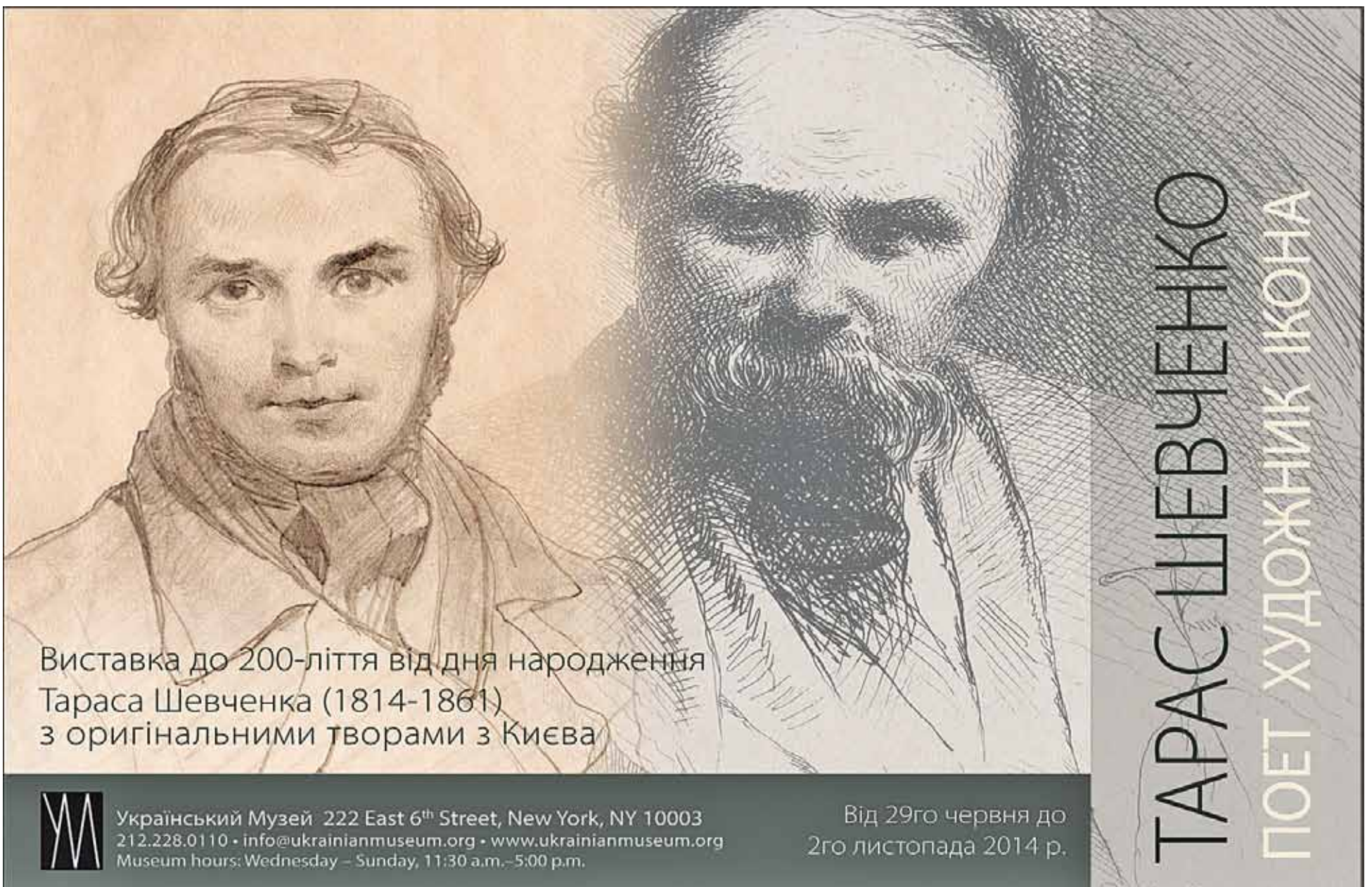
216 Foordmore Rd., Kerhonkson NY 12446

Допоможемо Україні!

Please R.S.V.P. by July 4, 2014, oksana.trytjak@verizon.net, 1-800-253-9862, Ext 3071

Checks payable to UUARC. Mail to UNF, INC., PO Box 280, Parsippany, NJ 07054.

UUARC (ЗУАДК) зареєстрована благодійна корпорація 501(c)3, яка від 1944 року надає гуманітарну допомогу українцям по цілому світі- екстрім, де виникає потреба.

Виставка до 200-ліття від дня народження
Тараса Шевченка (1814-1861)
з оригінальними творами з Києва

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА

Український Музей 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org
Museum hours: Wednesday – Sunday, 11:30 a.m. – 5:00 p.m.

Від 29го червня до
2го листопада 2014 р.

У ГРОМАДІ

Оригінальні твори мистецтва та інші експонати для цієї експозиції надано Національним музеєм Тараса Шевченка в Києві. Її відкриття планувалося на кінець березня, однак затрималося через ескалацію кризи в Україні. Й тепер завдяки допомозі та співпраці з Міністерством культури України виставку «Тарас Шевченко: поет, художник, ікона» мають змогу побачити і в США. В ювілейний рік, рік 200-ліття з дня народження Великого Кобзаря, на ній представлено оригінальні твори мистця й архівні експонати з України. Вперше на американській землі.

Точні копії літературних і художніх творів доповнюють оригінали. Виставку супроводжує інформативно насичений ілюстрований каталог з науковим есеєм її куратора Григорія Грабовича, професора української літератури Гарвардського університету, який представляє нам Тараса Шевченка в нових ракурсах, невідомих раніше широкому загалу.

іншими представниками тогочасної російської еліти – такими, як його благодійник граф Федір Толстой. Завершивши свою мистецьку освіту в Санкт-Петербурзькій академії мистецтв, Шевченко став плідним художником, чудові портрети якого заслужено користувалися великим попитом.

Ще на початку свого творчого шляху Шевченко задумав один проект з метою розповісти широкому загалу імперії про українську культуру, історію й фольклор. Збірка «Мальовнича Україна» мала проілюструвати всі аспекти української культури, використовуючи офорт і акватинту – техніки, які забезпечували багаторазовий передрук, а відтак і максимальну доступність для всіх прошарків суспільства. Шевченкові вдалося завершити тільки шість робіт із задуманої серії; вишуканий підготовчий малюнок до неї можемо бачити серед експонатів, що надійшли з Києва.

У 1847 році Тараса Шевченка було засуджено за «злочини» проти царату й вислано служити рядовим в піхотному полку в далекому Казахстані. Вирок включав заборону

замальовках, – можливо, з потреби відчувати, що він живий, що він є.

Звільнений через десять років, Шевченко повертається до Санкт-Петербурга і знову поринає у вивчення мистецтва гравюри, зокрема, акватинти. Серед найцінніших оригінальних творів з київської колекції – портрет (олівець на тонованому папері) уславленого афроамериканського актора Айри Олдріджа. Відомий виконанням героїв Шекспірових трагедій, Олдрідж перебував у Санкт-Петербурзі в 1858 році в складі німецької трупи, запрошеної Російським імператорським театром. Шевченко був представлений Олдріджу у вечір прем'єри, й ця зустріч дала початок міцній дружбі двох мистців. Театралізоване дійство на цю тему нещодавно представила в стінах Українського музею в Нью-Йорку мистецька група «Яра» Вірляни Ткач.

У своєму есеї професор Грабович пише, що «Шевченко є ключовою постаттю в новітній історії української культури і великою мірою політики та кож. В українській свідомості він не має собі рівних, а його

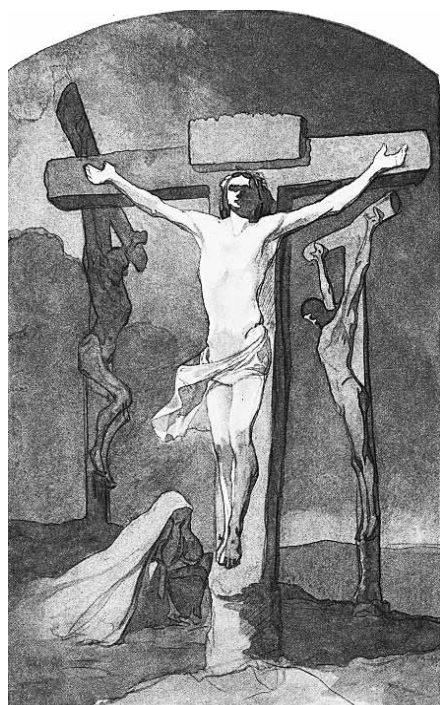
Автопортрет зі свічкою. С-Петербург, 1860 р.

ВІЧ-НА-ВІЧ З ШЕВЧЕНКОМ

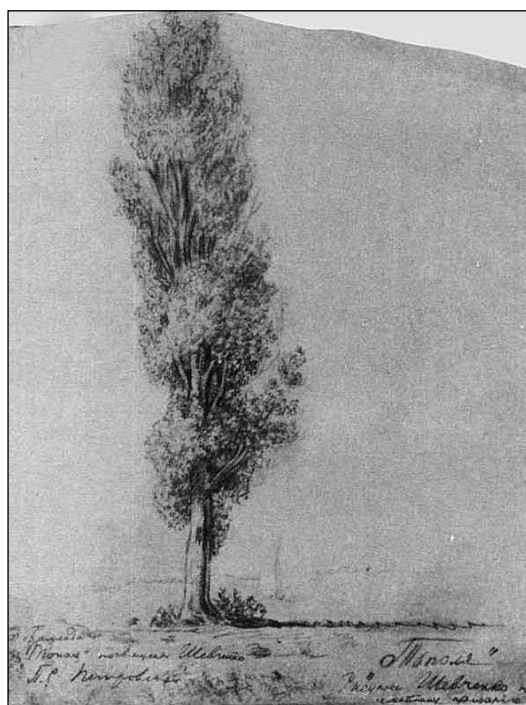
29 червня в Українському музеї в Нью-Йорку вперше на американській землі відкривається виставка оригінальних мистецьких творів Тараса Шевченка

Зібрання з Шевченкового музею в Києві охоплює майже все життя поета й не менш талановитого художника. Вона містить п'ятдесят оригінальних творів (один з колекції галереї Христини Чорпіти) в техніці акварелі, сепії, малюнка, офорта, а також видання поезій та мистецьке знаряддя. Репродукції понад шістдесяті інших творів, разом із факсимільними документами та альбомами малюнків і віршів, роблять виставку ще ціннішою. Рідкісне 1840-го року видання «Кобзаря», з найпершої збірки поезій Шевченка, надано музеєві для виставки Науковим товариством ім. Шевченка в Нью-Йорку. Вибрані експонати з архівів музею разом з аудіо- й відеоматеріалами та записаною екскурсією завершують унікальну виставку.

Доля Шевченка, народженого українським кріпаком у Російській імперії, змінилася в той день, коли відкрився його талант до малювання. На своєму життєвому шляху Шевченко зустрів багатьох видатних людей тогочасся. Студентом у Санкт-Петербурзі він перебував під впливом художника Карла Брюллова, відомого своїм внеском до російського класицизму й романтизму, визначного поета Василя Жуковського, був знайомий з художником Василем Штернбергом (своїм однокласником по Академії мистецтв), а також

Розп'яття. Ескіз. Оренбург, 1850 р.

Тополя, С-Петербург, 1839 р.

Казашка Катя, Новопетровське укріплення, 1856-1857 рр.

писати й малювати, але його слава художника йшла за ним, і незабаром йому доручили замальовувати середньоазійські землі, що їх обстежував його підрозділ. Крізь незворушно-спокійні степові пейзажі, відтворені Шевченком у різних техніках – в олівці, сепії, акварелі – проривається палке бажання висловити наболіле на папері. Саме в цей період майже цілковитого «неіснування», на засланні, Шевченко часто зображав самого себе в жанрових картинах і місцевих

вплив відчутний по сьогоднішній день... Ще за життя – і ще виразніше по смерті – він для багатьох поколінь українців став батьком нації, «батьком Тарасом». Для багатьох українців він і донині лишається образом і голосом народу – пророком, іконою».

Представлена як хронологічний перегляд незвичайного життя й творчості Шевченка від молодих років до зрілості, виставка, однак, виходить далеко за рамки передбаченого. Взяті разом, мистецькі

твори, прижиттєві видання, автентичні документи та біографічні відомості створюють надзвичайно яскравий образ Шевченка не тільки як блискучого майстра слова і багато в чому недооціненого мистця, але й як пророка, голос якого звучить для нас надивовижу сучасно – що, можливо, як ніколи важливо саме сьогодні.

Відвідати виставку оригінальних творів Тараса Шевченка – це все одно, що зустрітися з Тарасом Шевченком

персонально, віч-на-віч. І таку унікальну нагоду відкриває нам сьогодні Український музей у Нью-Йорку.

Виставка «Тарас Шевченко: поет, художник, ікона», яка відкривається 29 червня, триватиме до 2 листопада нинішнього року. Детальнішу інформацію можна отримати на інтернет-сторінці:

www.ukrainianmuseum.org

**Прес-служба
Українського музею
в Нью-Йорку**

UKRAINIAN INSTITUTE of AMERICA presents

DNIPRO

Ukrainian Choir of Edmonton

MUSICAL KALEIDOSCOPE

60th Anniversary ConcertAn all-Canadian program featuring the music of
Ukrainian Canadian composers*Irena Szmihelesky*

ARTISTIC DIRECTOR

Saturday, July 5, 2014 - 3:00 p.m.

ADMISSION FREE

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.orgSELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**Самопоміч (Н.Дж.)**
Федеральна Кредитна Співка

Toll Free:

1-888-BANK UKE

www.bankuke.com

MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00%**15 YEAR FIXED - 3.00%****20 YEAR FIXED - 3.75%***Сертифікати***до 2.07% APY***Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

KOBZARSKA SICH

THE ULTIMATE BANDURA EXPERIENCE

Sponsored by the Ukrainian Bandurist Chorus

August 2 - 16, 2014**All Saints Camp : Emlenton, Pennsylvania**

PROGRAM DETAILS

This two-week course focuses on daily instruction in:

- Technique of playing bandura
- Solo and ensemble playing
- Ensemble singing
- Educational presentations
- Elementary music theory (as needed).

This course is designed for teenaged children (12 and older) and adults of all ages.

Scholarships are available

Kobzarska Sich has welcomed more than 1,000 participants since 1979!

###

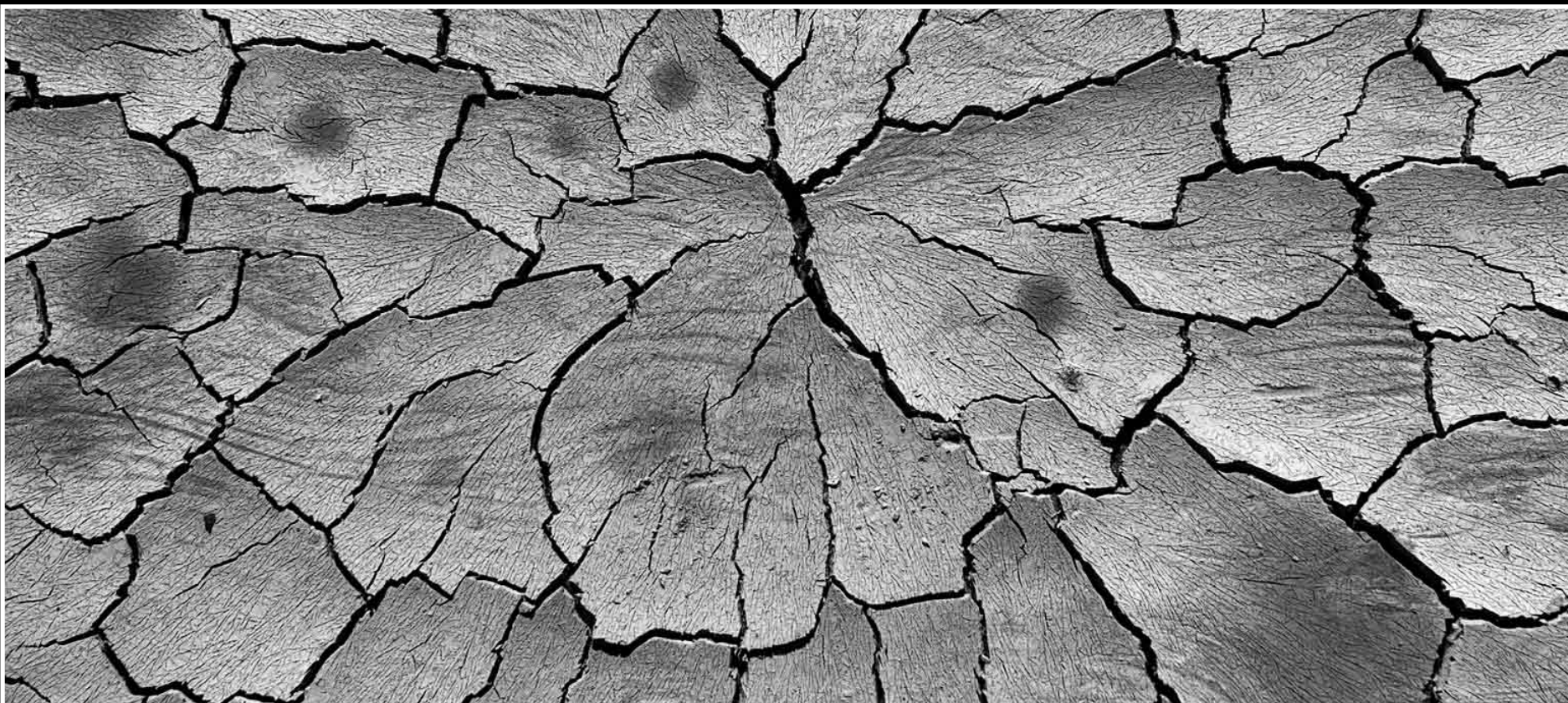
FOR PRICING INFORMATION AND
REGISTRATION PACKAGE, PLEASE VISIT**WWW.BANDURA.ORG**734.658.6452 : KS@BANDURA.ORGREGISTRATION FORMS MUST BE
RECEIVED BY JULY 25, 2014

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

Дзеркало

ГЛИНА

Коли ти лиш глина: без духу, імення, душі,
Коли тебе місить у глей мозоляста долоня –
І ти будеш чимось, ціною в три мідних гроші
Й хтозна, чи зростеш до склепіння під назвою Доля?..
Коли ти вже амфора з терпким, солодким вином,
Коли у вогні в тебе пам'ять безсмертну вселили –
В яких погребях, не прокиснувши, ждатимеш знов
Щоби захотіли надпити й по кубках розлили?..
Коли ти божок з розмальованим глиняним тлом,
Якому з дарами й поклонами ходять молитись –
Хай буде, як є. Зі святими сідай за столом.
Та знай, що і з божниці можна упасти й розбитись.
Коли ти людина й вже злуцилась глина з душі
(Вогонь – лиш у венах, а плоть – все із того ж замісу)
І ти будеш чимось ціною в три мідних гроші,
А, може, безцінним, а, може, знеціненим, звісно...

Оксана Радушинська

ЛЮДИ І ДОЛІ

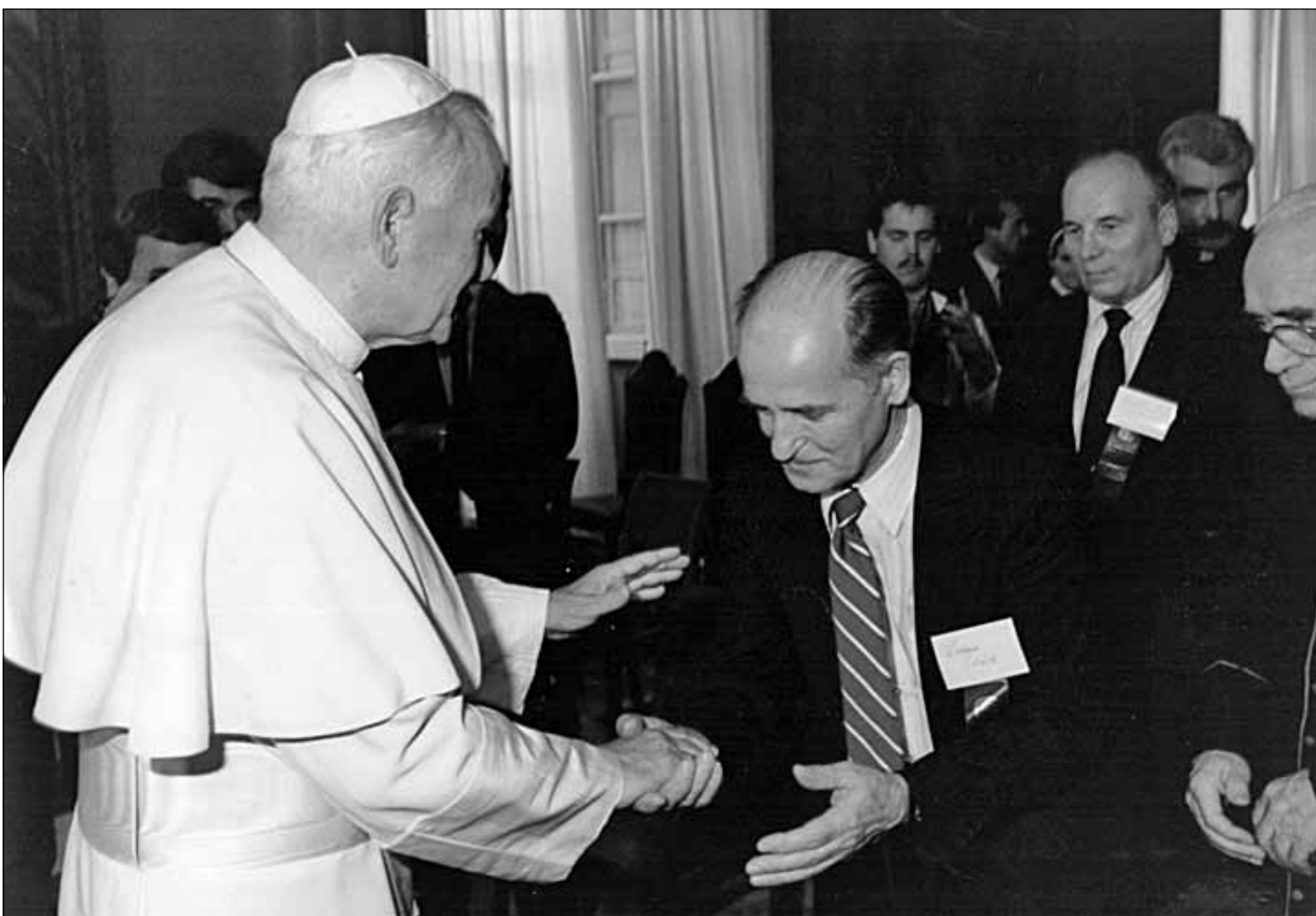

На цю розмову ми напрошувалися місяців зо три, але Микола Галів був невблаганий. Підходили і з одного боку, і з іншого, і публічно, і приватно – безуспішно. «Я людина маленька, труди мої скромні, пишіть про інших...» – повторював він.

– Але ж Ви не заперечуєте, що зріст людини вимірюється не від землі до маківки, а від маківки до неба!

– Не заперечую, – розсміявся пан Галів і таки запросив нас минулої неділі до себе в гості.

Господар зустрічав нас по-українськи, по-патріархально-українськи, якщо точніше. Ледь переступивши поріг, ми були запрошені до столу. Так колись велося в наших селах – людині, навіть незнайомій, яка зайшла до хати, привітавшись, вклонив-

Під час аудієнції в Папи Римського Івана Павла II

ПАТРІАРШИЙ ЮВІЛЕЙ

шись образам і перехрестившись, давали спочатку їсти-пити, а тоді вже запитували, чого й по що прийшов. Ця до щему рідна патріархальна шанобливість, на жаль, змаліла, особливо в сучасному споживацькому світі й стала чимось на кшталт антикваріату. Микола Галів свою християнську шанобливість виніс з рідної хати, з батьківського порогу, і найперше – від своєї матері.

– Коли я пішов до першої кляси, вчителька запитала, як звати мою маму.

– Мама, – відповів я.

– Я знаю, що твоя мама – це мама, але як вона називається?

– Мама! – голосно повторив я й мало не заплакав. Я справді не розумів, про що вчителька так допитується, бо в нашому селі батьків називали «мама» й «тато» й на «Ви», а сусідів – не пані чи пан, а «матуся» й «татусь» і лише після цього додавали прізвище. Така була етикета. Коли я покидав рідний Літин, чи точніше, мене забирали з села, я інакше не звертався до людей як «матусю» чи «татусь»...

Якось нью-йоркський український фестиваль звів нас «за варениками». Яким же було наше здивування, коли серед жіночого царства побачили й Миколу Галіва – він не просто ліпив вареники, а «творив» їх «з віночка-

З кардиналом Мирославом Іваном Любачівським

ми», з фігурними «берегами» – мистецтво, яке, правду кажучи, під силу далеко не кожній господині. Тоді він віджартувався, що, мовляв, навчило саме життя, бо в їхній родині було лише двійко дівчат й п'ятеро хлопців, то ж треба було вміти робити будь-яку жіночу роботу.

Доля не була милостивою до хлопців із селянської родини Галівих, з галицького села Літин, що на Дрогобиччині, синів Теклі й Михайла.

Один помер ще в голодні роки. «Багато хто не знає, – розповідає нам Микола Галів, – але в 1941-1942-х роках у наших

краях був страхотливий голод. Село накрила велика повінь, все, що було на полі, пропало, люди ходили пухлі. Німці нам не те, що не помагали, а відбирали останнє, що люди виміняли десь на Поділлі чи в Польщі. Хоч бери шнурок – та й вишайся. Я до сьогодні пригадую, як їв той гливкий хліб з овса й остюки застрявали в яснах...» Вже пізніше, в німецькому таборі, коли видаватимуть пайку й за нею потрібно буде вишикуватися в чергу, йому завжди здаватиметься, що черга закінчиться якраз перед ним і йому не вистачить хліба...

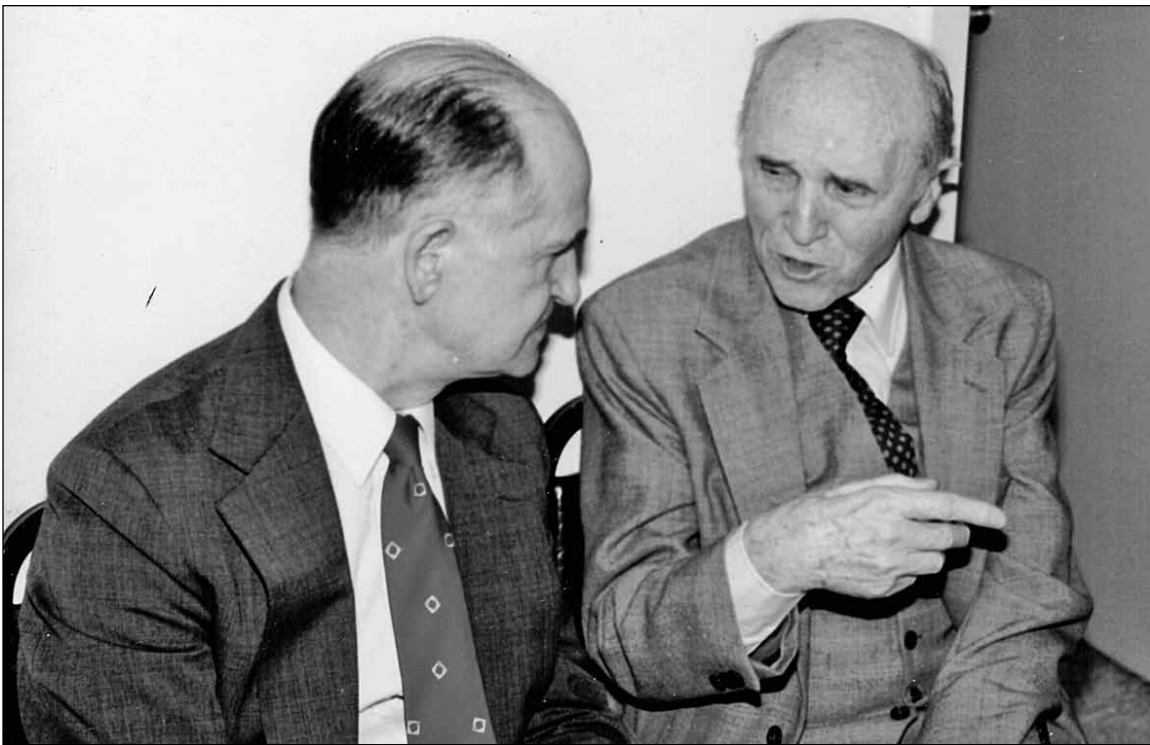
Другого сина – Михайла арештували в Дрогобичі й про нього довго не було нічого чути, аж з роками він озвався з далекої й холодної Мордовії, де відсидів у сталінських «артеках», де після звільнення одружився й рано помер. Третнього – Онуфрія, як прийшли «другі совіти», забрали до війська й він загинув на фронті, десь на півночі Польщі. Четвертому – Іванові, думали, поталанило найбільше, бо по судівству з їхнім селом було давнє поселення німців й він працював для тамтешнього німця-господаря, але «совіти» також забрали його до війська. Іванові й справді поталанило, він вижив, по війні повернувся додому й господарював у рідному селі.

А Миколу Галіва арештували

в 1942-му. Він сидів у хаті, читав книжку, готувався до вистави, яку планували грати в селі, коли у вікно хтось постукав... Німецька поліція, крім Миколи, забрала ще двох літинських хлопців до районної управи, звідти – до Львова, а далі – до Німеччини... Маховик запрацював й, здавалося, дорогам, потягам, таборам, в'язницям і камерам ніколи не буде кінця.

– Нас привезли до Ляйпцігу й примістили в таборі, але невдовзі нам вдалося звідти вибратися й потрапити до Берліну, але там нас знову заарештували й посадили до в'язниці, – згадує Микола Галів. – У тюрмі було чотири поверхи, маса народу – французи, бельгійці, поляки й... легіони блошиць та вошей, які покусали мене так, що я був весь у струпах. За кілька місяців віддали до іншого табору, поза Берліном, й звідти нас вже забирали до примусової праці. З примусової праці нам також вдалося втекти, а земляки, яких ми зустріли, допомогли нам дістати харчові картки...

Одного дня в газеті Микола Галів натрапив на оголошення про те, що якийсь полковник Терещенко набирає бажаючих стати парашутистами, щоб потім засилати до України. І вони з приятелем вирішили, що спробують, де вже стрибнуть з тим

З першим начальником служби безпеки ОУН Миколою Лебедем

парашутом, там і стрибнуть, головне, щоб на своїй землі, бо жили тоді мрією повернутися додому.

– І ви стрибали з парашутом?

– Я ніколи парашута у віці не бачив, – сміється пан Галів. – Нам дали дах над головою, харч, ми робили різні фізичні вправи, жодного разу не тримали в руках зброї й на тому наша кар'єра парашутистів закінчилася. Зрештою, нам сказали, що треба виїздити з Берліну й ми опинилися в Чехословаччині.

Він не знав, яке на нього чекає майбутнє. Драматизму ситуації додавав й той факт, що відданий приятель Михайло захворів на тиф, його забрали до шпиталю й Микола Галів залишився сам. Хоча був він тоді не Миколою Галівим, а Миколою Співаком. Потім був ще один табір, і ще один, в одному з яких він «підчепив» коросту.

– Одного дня я довідався, що є можливість спробувати пробратися на Захід – такого дня відходить транспортне авто. Я не мав нічого – ані валізки, ані грошей, але вирішив, що поїду. Вискочив на те авто, але хтось показав, що я тут чужий і мене за шиворот скинули з нього. Але я обкрутився довкола й знову заскочив, мене не завважили, авто рушило, так я потрапив до Мюнхена. А той чоловік, що скидав мене з авта, став мені пізніше найближчим другом.

Мюнхен, Регензбург, Баварія зіграли в житті Миколи Галіва особливу роль.

У Регензбурзі він закінчив Український технічно-господарський інститут, у Мюнхені – Український вільний університет. Очолював канцелярію Української студіюючої молоді, був скарбником Української соціально-харитативної служби, працював у мюнхенському журналі «Фенікс», редакціях газет «Сучасна Україна», «Українська літературна газета»...

Коли біженці з таборів ДіПі масово вирушали до Америки, Канади, Австралії, Микола

Галів не їхав – він все ще мріяв повернутися в Україну.

– Залишалися похідні підпільні групи, яким було доручено розвідати, що відбувається на рідних теренах, – згадує він.

– І це була ціла історія. Ходили чутки, що колишній підпільник на ім'я Ляпінський, хотів дістатися на Захід, але його разом з групою спіймали десь на території Чехії й він пішов на співпрацю, створив бутафорну ОУН і через неї йшли наші люди, не розуміючи, що насправді потрапили в засідку. І наше підпілля вирішило відрядити Богдана Камінського, «Дона», який мав перевірити всю цю інформацію. Його спіймали, засудили до страти, а пізніше замінили позитивним ув'язненням...

Микола Галів був тоді крайовим провідником юнацтва ОУН на Західну Німеччину, провід-

ним членом ОУН за кордоном (ОУНз), довголітнім членом її Політичної Ради – організації, які на певному етапі розійшлися з політичною лінією Степана Бандери.

– На яких засадах? – цікавимося.

– У 1953-1954 році була телеграма чи лист з краю від «Леміша» – Василя Кука, щоб провести спільну конференцію й полагодити конфлікт, який стався в 1948 році. До тієї трійки належали Степан Бандера, Зіновій Матла і Лев Ребет. Бандера і Матла, з одного боку, Ребет – опозиція, з боку Української Головної Визвольної Ради (УГВР). І вони ніби-то домовилися, й підписали певну угоду. Ми вже й запивали її, і співали, і раділи. Але раптом Бандера відмовився від свого підпису, Матла пішов з Ребетом і так утворилася «двійка». Звідси й термін «двійкарі» – крило, яке

бо тут була праця. Працював чверть століття головним редактором журналу «Патріархат», багато років поспіль – директором канцелярії Наукового Товариства ім. Шевченка у США. Жив і живе українським громадським життям. Болі громади – його болі, її радощі – його радощі.

Якось ми зустрілися на концерті в Українському Інституті Америки, а до того бачилися на виставці в Українському музеї, а до того – на мітингу біля ООН. І це все протягом одного дня. «Ви на скількох імпрезах були сьогодні?» – перепитав нас пан Галів. «На трьох», – відповіли. «А я на чотирьох, ще встиг і на лекцію в НТШ...»

Говоримо про життя. Про те, чи відчуває вік і він каже, що відчуває, бо вже не може грати у теніс – немає партнерів. Допитуємося про секрети його молодості...

Під час зустрічі з головою Верховної Ради, який пізніше стане президентом України, Леонідом Кравчуком (Микола Галів – другий зліва). Нью-Йорк, 1990 р.

пішло за Зіновієм Матлою та Левом Ребетом. Від того починається й середовище УГВР, а пізніше ОУН-з (тобто, ОУН за кордоном). Але сьогодні ОУН, як на мене, не має майбутнього у своїй первісній формі, це вже історія...

Ми слухаємо сповідь цього немолодого вже, але який зовсім не не виглядає на 90-літнього, чоловіка й уявляємо, скільки поневірянь, страждань і болю довелося пережити йому і його поколінню. Коли ми вперше познайомилися з паном Галівим, то ні за що в світі не сказали б, що це селянський син з бідного галицького села. Своєю поставою, манерами, ерудицією він справляв враження представника «блакитної» крові, який отримав блискучу освіту й блискуче виховання. Він і справді енциклопедично освічений чоловік. Але за цим стоїть титанічна праця й повсякденна самоосвіта. Книжки, яких він, незважаючи на лиху годину, перечитав силу-силенну, – ось його головні вчителі.

Він емігрував до Америки в 1956 році. Спочатку приїхав до Гарізбургу в Пенсильванії, там працював креслярем. У 1962 році переїхав до Нью-Йорку,

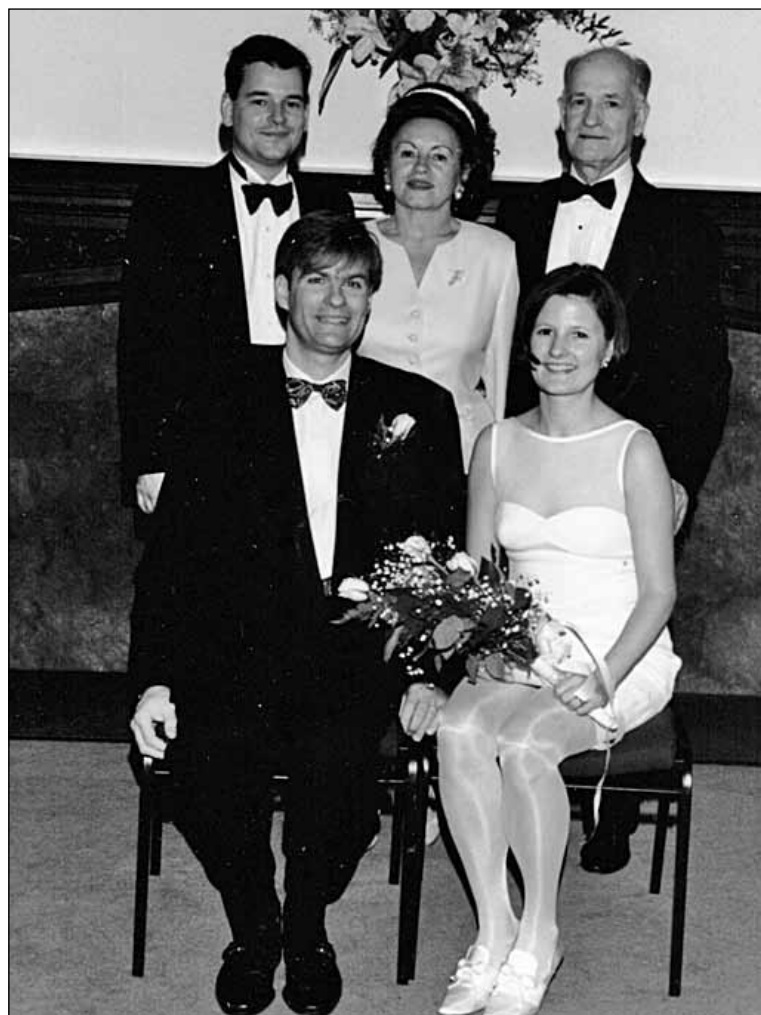
– Я ж хотів заховатися, тишити себе, що я все ще молодий, – усміхається у відповідь він. – А ви взяли мене й розсекретили...

Говоримо про віру, надію й любов. Про те, що він дуже віруюча людина й прийшло це з роками чи з молоком матері?

– Думаю, що це від мами. Завдяки мамі я живу. І взагалі, те, що я сьогодні живу – то є Боже диво. Мені розповідали, що в дитинстві, коли я був маленьким, все було приготовлене на мій похорон. У нас в Літині для такої okazji приготувляли спеціальну позлітку, дуже делікатний блискучий папір, схожий на целофан, у який завивали дитину, якщо вона помирала. Але позлітка не знадобилася. Сталося диво – я вижив. Тому кожного дня ходжу до церкви й дякую Всевишньому за кожен прожитий день...

Пан Галів вимовляє ці слова, і ми бачимо, що на його очах з'являються сльози. Це сльози вдячності Всевишньому, який провів його крізь життєві бурі й смерчі, крізь жахіття війни аж до славного Патріаршого ювілею.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

У родинному колі – з дружиною, сином, донькою та зятем

ДОВКОЛА СВІТУ

Можливо, не всі помітили, але минула субота, 21 червня, була найдовшим днем нинішнього року, який ще називають днем літнього сонцестояння або днем Сонця. В Америці він проходить зазвичай буденно, майже непомітно, в Україні ж його святкують на Івана Купала – з багатьма своєрідними обрядами, звичаями та піснями. Раніше купальські празники збігалися з датою літнього сонцестояння, і саме свято мало яскраво виражену сонячну символіку. Цікаво, що моменти сонцестояння настають у звичайний рік на 5 годин 48 хвилини 46 секунд пізніше, ніж у попередній, а у високосний – на 18 годин 11 хвилин 14 секунд раніше. Літнє сонцестояння настає зазвичай 21 червня. Цей день вважається початком астрономічного літа й має найбільшу протяжність, а ніч – найкоротша. «На Купала нічка мала», «Малая нічка на Купалочка» – й досі співають в обрядових українських піснях. Однак відставання церковного календаря від дня літнього сонцестояння – на 6-7 липня. День літнього сонцестояння в багатьох країнах світу святкують на державному рівні (наприклад, у Латвії).

Зате в Америці святкують захід сонця. Не на державному, зрозуміло, рівні, а так би мовити, на приватному. Колись ми вже розповідали, як випадково потрапили на справжню виставу. Відпочиваючи якось на узбережжі Мексиканської затоки, куди нас запросили успішні американські українські приятелі (хай Бог дає їм здоров'я), скромно промовчавши, що нам доведеться поселитися в їхньому пент-гаузі і знаходиться він по сусідству з фешенебельним готелем «Ріц». Підкреслюємо це не заради чванства, а щоб було зрозуміле тамтешнє середовище. Зайшли повечеряти до ресторанчика, що примістився на самому краю затоки. Але чемно усміхаючись, нам повідомили, що всі місця зайнято. На наше здивування «Але ж у ресторані порожньо!» адміністраторка, так само незворушно-усміхнено пояснила, що ось-ось почнуть сходитися люди й взагалі у них місця на «вечірню виставу» замовляють за кілька днів наперед. Яка вистава, це ж не театр, подумалося тоді. Хоча порівняння з театром було цілком доречним, тому що, як з'ясувалося, люди приходять сюди в цей час не стільки випити-перекусити, скільки, щоб подивитися, як сідає сонце.

День літнього сонцестояння над Стоунгенджом (Англія)

АКТОР - СОНЦЕ, СЦЕНА - ЛІНІЯ ГОРИЗОНТУ

Наша довідка: Сонце – єдина зірка в Сонячній системі, центральне небесне тіло в ній, типова зоря головної послідовності спектрального класу G2. Його маса приблизно в 333 тисячі разів більша за масу Землі та в 750 разів перевищує масу всіх інших планет, разом узятих. Сонце – запорука життя на Землі, потужне джерело енергії, яку воно постійно випромінює в усіх ділянках спектра електромагнітних хвиль. Це найближча до нас зоря, в якій, на відміну від усіх інших зірок, можна спостерігати диск.

Захід сонця – зникнення світила за горизонтом. Він видовищніший, ніж його схід, з дивовижними червоними й помаранчевими відтінками.

Відмінності між сходом і заходом сонця можуть у деяких випадках залежати від географічного положення спостерігача. Розрізняють геліактичний, космічний та акронічний схід і захід Сонця.

Мангетенгендж – захід сонця в Мангетені (Нью-Йорк)

Того вечора чергова адміністраторка, зрозумівши, що ми тут новачки, змилюстивилася (а, може, просто хотіла бачити в нас майбутніх клієнтів-завсідників) й знайшла для нас три місця – «а раптом хтось не прийде!»

Десять за півгодини публіка почала сходитися вже не в пляжних сарафанах й гавайках, а у вечірніх сукнях, стильних костюмах, задекорована барвистими «метеликами» й легковажними шифоновими накидками. Засумував саксофон, йому тихо підіграв меланхолійний рояль, їхню ностальгійну мелодію підхопили чайки.

Десять там, далеко-далеко над Мексиканською затокою, запалахотіло край неба, й якась невидима сила взялася з дитячим завзяттям ту пожежу роздухувати по всьому обрію.

Глядачі нашого прибережного ресторану-театру наповнили бокали шампанським й розвернути свої стільці обличчям «до сцени», де мовчки розігрувалося головне дійство, схоже на німе, але кольорове кіно. Золотий помаранчевий диск, виковитишис на авансцену й завмерши посеред цього палахкотіння, самозакохано милувався своєю красою. Кинув, мов сувій, тонку доріжку світла до самого нашо-

го берега. Здавалося – ступи на неї й дістанешся лінії горизонту. Й за якусь хвилину-другу почав повільно опускатися на лінію водяного плеса. Останнє, що ми бачили, – це зеленуватий верхній край його кола. Короткий, мов спалах, мов повітряний поцілунок. Зелений спалах – це зелений промінь, green flash, як кажуть англійські люди. Рідкісне оптичне явище, заломлення світла -атмосферна дисперсія, якщо вдаватися до більш наукових пояснень. Спостерігається дуже рідко, триває лише кілька секунд, вимагає чистої й прозорості атмосфери, рівного горизонту, відсутності хмар та вітру.

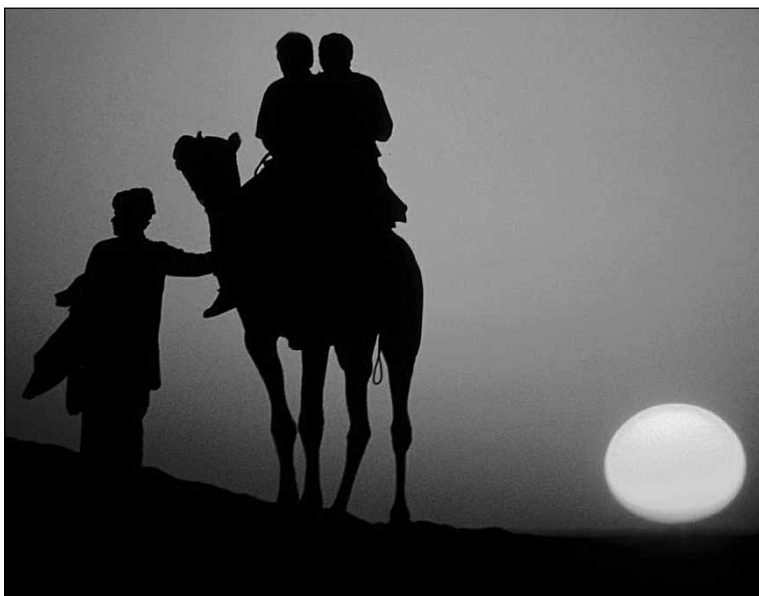
Прощальний спалах й сонячне коло ховалося за лінію горизонту. Так томливо повільно спадає зі стелі завеса на театральній сцені, коли зала, закидавши улюбленого актора квітами й нагородивши оваціями, не хоче відпускати його. І коли останній промінчик сонця зник на лінії горизонту, наш ресторан так само вибухнув оваціями, які потонули у передзвоні келихів із шампанським. Люди вітали одне одного з неймовірною виставою, свідками якої ми всі щойно були. Деякі обнімалися, сміялися, піднімали руки догори, немов святкували якусь перемогу.

Часто згадуємо той дивовижний спектакль. Можливо, тому, що він навчив нас «святкувати життя», любити його й цінувати кожну його прекрасну миттєвість, якщо трапляється на те нагода. З того часу ми завжди, де б не були, проводимо на спочинок сонце, перетворюючи самі для себе це дійство на маленьке свято.

З'ясувалося, що на світі таких людей чимало. Відпочиваючи в Коста Ріці, ми спостерігали, як щовечора десятки туристів з усього світу – Америки, Канади, Італії, Франції, Аргентини збираються на найвищому пагорбі курортного містечка й так само заворожено проводжають бурхливими оплесками сонце, яке сідає над Тихим океаном. Те саме дійство повторювалося й у мексиканському Акапулько, де вечірній сеанс прощання із сонцем над затокою Санта-Лючія став частиною рекламної кампанії розкішного готелю «Лас Брізас». Те саме, але більш сакрально ми мали нагоду нещодавно спостерігати й над Великим каньйоном у Аризоні.

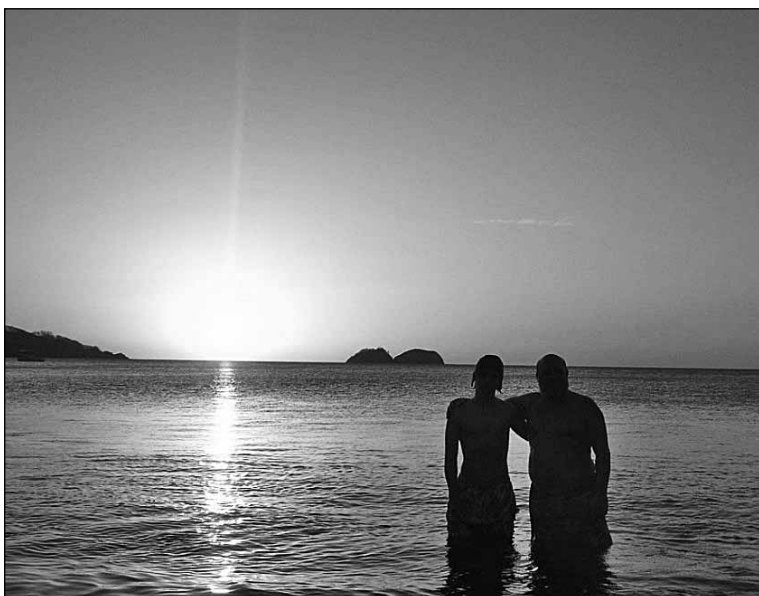
Захід сонця у горах

Захід сонця в пустелі

Захід сонця над Єрусалимом

Захід сонця над Тихим океаном (Коста Ріка)

Причому «уражені» цим не лише художники та поети, а й люди прагматичніших професій. Такі, як, наприклад, Джон Маккейн. «Коли я йду над урвищем Великого каньйону й дивлюся на захід сонця, то я вірю, що це є і рука Бога...» – признався сенатор із військовою виправкою в одному з інтерв'ю.

Цей романтичний природний процес, напевне, скрізь однаково прекрасний. Однак є місця, де природа попіклувалася про настільки прекрасні умови, що, здається, тут захід сонця можна спостерігати вічно. Є й ціла категорія паломників – «мисливців» за прекрасним заходом сонця. Особливо багато їх у Седоні (штат Аризона), біля храму IX сторіччя Пном Бакхенг у Камбоджі, на Мисі Доброї Надії (Південна Африка)... А в американському Національному парку Glacier National Park (штат Монтана) є спеціальна 85-кіломерова дорога, яка так і називається «Дорога Сонця», якою варто проїхати бодай раз у житті.

Існує й спеціальний калькулятор, який дозволяє визначити точний час сходу і заходу сонця в окремих великих містах на всіх континентах від Америки до Австралії. Здавалося б, ну, чому так зачаровує саме захід сонця, а не схід?

Цим запитанням задаються й психологи. Любителів спостерігати процес прощання з нашим небесним світилом вони відносять до однієї категорії, об'єднуючи їх у специфічну групу. А виходять вони з того, що сонце, як майстерний художник, дивовижно змішує фарби, створюючи нові кольори та відтінки, які й зачаровують глядачів. Основний й найулюбленіший з них – жовто-гарячий, функцію якого тісно пов'язують з відчуттям енергії, затишку та тепла. Отже, стверджують психологи, всі любителі заходу сонця – енергійні, компанійські люди, вони зазвичай добрі сім'янини, цінують теплі взаємини в спілкуванні, віддані своєму фахові, романтичні, незрадливі, хоч і люблять яскравий спосіб життя. Їхні ж антиподи, ті, хто не любить споглядати заходу сонця, бо це видовище навіює їм депресію, страждають «печалю серця». Вони, як правило, кажуть психологи, люди нещирі, замкнені в собі, зрадливі й скупі.

У місті захід сонця гарний по-своєму. Наприклад, у Нью-Йорку двічі на рік бувають такі заходи сонця, що здається «столицю світу» споруджували саме заради цього. Варто бодай раз у житті побачити як велике вогняне коло рівнесенько перекочується поміж хмародерами, мов більярдна куля. Нью-Йоркці вже встигли дати цьому явищу назву Мангетенгендж – з нятяком на знаменитий англійський Стоунгендж, де в день літнього сонцестояння промені сонця ідеально збігаються з геометрією давніх

каменів, розташованих стародавніми друїдами по колу. Спеціально вирушивши до Англії, аби стати учасниками свята літнього сонцестояння, ми переконалися, що Стоунгендж – це стародавнє капище, через яке люди, які жили на Землі до нас, проводжаючи в день літнього сонцестояння Сонце за лінію горизонту, відчували свою близькість до Творця. Коли стежиш за заходом сонця крізь проміжки між гігантськими кам'яними брилами, справді думаєш, що це не сонце заходить, а сам Господь усміхається до людей. Щось подібне можна побачити і в нью-йоркському Мангетені, й тоді починаєш сумніватися, чи такі справді його зодчі не брали консультацій у астрономів, уфологів та друїдів-провидців.

Кажуть, що розгадку треба шукати в співвідношенні паралелей та меридіанів.

Нью-йоркська мережа вулиць зі сходу на захід скошена стосовно меридіана на 28,9 градуса й сонце ідеально потрапляє в пропорцію цих авеню та стріт лише двічі на рік: один – за три тижні до літнього сонцестояння, другий – через три тижні після нього.

Ті самі «мисливці» за мальовничим заходом сонця, особливо їхній фото-відеопідрозділ, навіть встановили найкращі точки такого споглядання, які знаходяться на 14-й, 23-й, 34-й, 42-й та 57-й вулицях. Особливо захоплюючий захід сонця, кажуть вони й підтверджують це фотосвідченнями, можна спостерігати з Тудорського моста, що наприкінці 42-ї вулиці, – призахідний краєвид ідеально вписується в силует найімпульсантишого хмародера Нью-Йорка «Крайслер».

Побувати в Стоунгенджі, що неподалік містечка Солсбері, – велике задоволення. А в день літнього сонцестояння – тим паче. Але потрапити туди не легко, бо цього дня до Стоунгенджу з'їжджається маса народу з усього світу. Ідуть вони, щоб стати свідками сходу і заходу сонця над П'ятковим каменем.

Важливо, що лише в день літнього сонцестояння дозволяється підходити близько до самого «монументу» й торкатися руками його каміння, в усі ж інші – доступ заборонено, споглядати цю загадку споруду можна лише з певної відстані.

У 1666 році Стоунгендж відвідав Джон Обрі, який висловив припущення, що він був споруджений друїдами. Вільям Стюклі опублікував про цю версію в 1740 році книгу й активно займався розкопками довкола Стоунгенджа. Він першим звернув увагу на те, що вісь Стоунгенджа орієнтована на точку сходу сонця в день літнього сонцестояння. Ідею підхопили, розтиражували. В цілому, Стоунгендж – це споруда з 82 п'ятитонних

мегалітів, 30 кам'яних блоків вагою по 25 тонн і висотою понад 4 метра. Згори на них покладено плити-перемички довжиною 3,2 метра. В центрі – 5 П-подібних гігантських так званих «трилітів» – каменів вагою до 50 тонн (!). Складені кам'яні блоки утворюють арки, які служили колись бездоганним покажчиком сторін світу. До недавнього часу науковці припускали, що цей монумент споруджено в 3100 році до нашої ери племенами, що жили на Британських островах, для спостереження за Сонцем й Місяцем. А в 60-ті роки XX століття астроном Джеральд Гукінс всіляко доводив, що

Стоунгендж – це не тільки капище, а й стародавня обсерваторія, яка дозволяла з високою точністю проводити астрономічні спостереження.

Одні дослідники вважають, що точне розташування кам'яних брил щодо сонця в дні літнього й зимового сонцестоянь свідчать, що Стоунгендж – це центр сонячного культу. Інші припускають, що це «комп'ютер кам'яного віку», треті – центр силових й енергетичних ліній світу. Але послідовники друїдів на жодні докази не зважають й щороку в дні літнього й зимового сонцестоянь влаштовують тут паломництво, бо впевнені: споруда у вигляді священного кола безпосередньо пов'язана з сонцем – найдавнішим символом життя й смерті, сходу і заходу, початку й кінця, руйнації та відродження...

В Україні у випускників середніх шкіл та університетів була й є дуже гарна традиція – після випускного балу зустрічати разом схід сонця, який має символізувати початок нового шляху. Так і є схід – це початок, чистий аркуш паперу, що чекає руки майстра. А захід – це довершений шедевр, але скороминущий. Він постає у всій своїй красі лише кілька хвилин – ніби підсумок, час, який дається людині для того, щоб осмислити ще один прожитий день й озирнутися на все своє життя.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

МУНДІАЛЬ-2014

FIFA WORLD CUP
Brasil

Нинішній чемпіонат світу з футболу, за яким стежать мільярди людей в усьому світі, напевно ж, увійде в історію як чемпіонат несподіванок і справжніх сенсацій. Хто б міг подумати перед його початком, що в групі D, де разом з грандами світового футболу – збірними Італії (чотириразові чемпіони світу) та Англії (одна з найсильніших команд світу, переможець чемпіонату 1966 року), гратимуть відверті аутсайдери – збірні Коста Ріки та Уругваю, в 1/8 вийдуть з групи не фаворити, а саме збірні Коста Ріки та Уругваю, до яких серйозно перед чемпіонатом ніхто не ставився. Але сталося неймовірне – переможцем в групі з 7 очками стала збірна Коста Ріки, а другими, набравши 6 очок, були уругвайці, які у вирішальному матчі перемогли італійців з рахунком 1:0.

Під час цього матчу нападник південноамериканців Луїс Суарес... укусив захисника італійців Джорджо Кьеліні. ФІФА нині проводить розслідування цього епізоду.

«Я подивився епізод кілька разів по телевізору. Немає сумнівів, що Суарес – фантастичний футболіст, але його поведінка вже вкотре дає привід для жорсткої критики. Він справді вкусив Кьеліні, як колись відомий американський боксер Майк Тайсон укусив за ухо свого суперника Евандера Голифілда на рингу. ФІФА повинен вивчити цю справу і належним чином покарати гравця», – сказав голова суддівського комітету ФІФА Джим Боїс. Згідно з дисциплінарним кодексом ФІФА, максимально суворе покарання, яке загрожує Суаресу, – 24 пропущені міжнародні матчі або два роки дискваліфікації.

Отже, чотириразові чемпіони світу італійці безславно завершили свої виступи на чемпіонаті в Бразилії. Їхній тренер Чезаре Пранделлі та президент Федерації футболу Італії Джанкарло Абете поспішили написати заяви про відставку, але Італія вимагає розслідування такого ганебного виступу своєї збірної.

Коли пишуться ці рядки, вже відомі переможці в групах А (Бразилія й Мексика), В (Голландія й Чилі), С (Колумбія й Греція), Е (Франція й Швейцарія), F (Аргентина й Нігерія). У групах же G та H все вирішиться 26 червня, коли цей номер «Нової газети» вже опиниться в руках читачів.

Американські уболівальники з нетерпінням чекають матчу Німеччина – США, в якому їхнім кумирам доведеться зійтися в двобої з однією з найсильніших збірних планети, який пророкують медалі чемпіонату, а в групі H збірна Росії намагатиметься вибороти путівку в 1/8 фіналу в матчі зі збірною Алжиру, яка показує на полях Бразилії високий клас.

Останні ігри чемпіонату підтвердили прогнози фахівців про добру підготовку господарів чемпіонату – збірної Бразилії. В останньому матчі в своїй групі вона ефектно обіграла збірну Камеруну – 4:1.

Для бразильців перемога була важлива в плані повернення довіри уболівальників після не такого яскравого старту на чемпіонаті, який всі від них чекали. Ну, і, так само, для підопічних Сколарі було важливо завершити груповий етап першими, щоб в плей-офф отримати собі другу команду квартету «А», а саме збірну Чилі.

У підсумку Бразилія прогнозовано, хоча й не так легко, як цього хотілося б місцевим уболівальникам, вийшла до наступного раунду з першого місця, і зустрінеться з міцною командою Чилі. Що стосується аф-

та два гола, а могла й більше. Старт поєдинку вийшов феєричним і вже на 3-й хвилині після сильного удару Мессі метрів з 15 рахунок стає 1:0 на користь Аргентини. Нігерія довго відповідь не готувала і вже за хвилину слаломний прохід у штрафну аргентинців завершився ударом в обвід Ромеро від Муса. Після обміну голами обидві команди дещо заспокоїлися. Нігерія грала від оборони, але і в такому ключі змушувала аргентинців грати на відбій.

Зрозуміло, що уся гра Аргентини була побудована на Мессі, який і кутові подавав, і штрафні виконував. До того ж на 37-й хвилині через травму було замінено Агуєро, а Лавессі, який вийшов на поле, був майже не помітний. Вже в доданий арбітром час Мессі зі штрафного забиває другий гол, поклавши м'яч у верхній кут

Збірна Коста Ріки – головна сенсація нинішнього мундіалю

НА ПОЛЯХ БРАЗИЛІЇ ПОЧИНАЄТЬСЯ НАЙЦІКАВІШЕ

Футбольний геній Ліонель Мессі зі збірної Аргентини

Фрагмент матчу Бразилія-Камерун

Захисник збірної Італії Джорджо Кьеліні показує плече, за яке його вкусив уругвайський нападник Луїс Суарес

риканської збірної, то Камерун залишає турнір з ганебним нулем в графі набраних очок.

Усі із зацікавленням чекали й останнього матчу в групі команди Ліонеля Мессі – збірної Аргентини, яка зустрічалася зі збірною Нігерії – мабуть, найсильнішою на сьогодні збірною Африки. Чорношкірі футболісти змусили понервувати Аргентину в цьому завершальному матчі групи F. Африканці мало в чому поступалися своїм іменитим суперникам і могли б як мінімум розраховувати на нічию. Хоча й поразка від аргентинців з рахунком 2:3 для Нігерії є прийнятною, оскільки команда вийшла до 1/8 фіналу турніру з другого місця.

Аргентина в цій грі трохи недооцінила Нігерію і отримала у свої воро-

ворі. Кілька хвилин потому Еньяма витягнув майже такий самий м'яч з «дев'ятики» після удару того ж Мессі.

Складалося враження, що збірна Аргентини – це тільки Мессі. Всі інші – сірі середнячки, яких може подолати будь-яка збірна, що вибилася до 1/8 фіналу. Захист збірної Аргентини – ахілєсова п'ята цієї команди. Мессі – футбольний геній, але навіряд чи він зможе забивати більше, ніж пропускати оборону у матчі з більш сильною командою. А в іграх за формулою плей-офф слабких команд не буде.

Ще одним претендентом на Кубок світу є збірна Голландії, яка показує в Бразилії футбол екстра-класу. Вона виграла групу В, здолавши в третьому своєму матчі на турнірі

одну із сенсацій бразильського мундіалю – збірну Чилі (2:0). Однак і чилійці продовжують боротьбу на першості – вони фінішували другими в цьому квартеті, залишивши позаду ще донедавна непереможну Іспанію.

Отже, на 20-му чемпіонаті світу з футболу починається найцікавіше – ігри за формулою «той, хто програв, вилітає». Уболівальники з нетерпінням чекають нових футбольних вистав, які для одних будуть тріумфальними феєріями, а для інших – трагедіями.

Наразі відомі шість пар, які продовжать боротьбу за золоті медалі чемпіонату. В 1/8 фіналу зійдуться Бразилія – Чилі, Голландія – Мексика, Колумбія – Уругвай, Греція – Кос-

та Ріка, Франція – Нігерія та Аргентина – Швейцарія. Знаю, що прогнози у футболі рідко не вдячна, але ризикну припустити, що дві пари, які на момент написання цього матеріалу ще не були відомі, виглядатимуть так: Німеччина – Алжир і Бельгія – США. Хоч, як полюбують повторювати футболісти, м'яч круглий, а поле – прямокутне. Ніхто не знає, як розгортатимуться події в тій чи іншій грі й кому врешті-решт дістанеться Кубок світу – золота статуетка на малахітовій підставці, на якій зображено дві людські фігури, що підпирають Землю.

Владислав Браницький,
спортивний оглядач
«Нової газети»
Бразилія

Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY
www.soyuzivka.com; 845-626-5641

СОЮЗИКА

8ий Фестиваль Майдан солідарності

11,12,13 Липня

Спеціальний гість—**РУСЛАНА**

ОЛЕГ СКРИПКА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

Гурт «PAPA DUKE»

СОФІЯ ФЕДИНА

ВІКТОР МІШАЛОВ

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ

ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

«РУСАЛКА» АНСАМБЛЬ

ХОР ДУМКА

Фестиваль організований під
патронатом Посольства України

П'ЯТНИЦЯ
БЕНКЕТ
БЕНЕФІС
благодійна
підтримка
Україні

Вступ-\$30

Спектакль-концерти, цілоденний «Фільм-фест»—
Майдан, чемпіонат поїдання вареників, продюсер А.
Гутмакер, смачна традиційна кухня, вечірня забава/
танці- «Фата Морґана», ярмарок фольклору,
Виставка «Українське село», та багато більше. ..

Маршрутка для гостей готелю HUDSON VALLEY
1-888-9-HUDSON * VIP паркування— \$20 (обмежені
місця) * Автобуси з Бруклін—New Tours 718-934-7644

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

UIA

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

